

Liber

Quartus

Distinctio. xlii. De statu et conditione bonorum post iudicium.

Dicit resurrectione vero facta vniuerso ipso, iudicio et. Supra agit magister de iudicio. In hac gte agit de statu post iudicium. Et quoniam duplex est status finis duplarem ciuitatem, unam scilicet iherusalem, et alteram babylonis, ideo per ista duas habet. In prima determinat statu et conditionem bonorum. In secunda determinat statu et conditionem damnatorum, infra dist. l. Hic or-

Determinat beatitudinem et gloriam ex parte animi ostendens quid sit beatitudo, et quod esse beatum.

DI-XL
IX

Aug. in
encl.

Job. xiiij

Lassiodo.

Adat. xx.

J. Lox. xv.

J. Lox. xiiij

Job. xvij

Dicit resurrectione factio vniuerso impletog iudicio suos fines habebunt ciuitates due. Una christiana bona, altera malorum, utraque tamen angelorum et hominum. Istis voluntas, illis facultas non poterit esse peccandi vel villa conditio moriendi. Istis in eterna vita feliciter viuentibus, illis infeliciter in eterna morte sine moriendi praetere durantibus, quoniam utriusque sine fine. Sed in beatitudine isti, aliqui usus alio probabilitate, in miseria vero illi, aliqui alio tolerabilius permanebunt. Ex his apparet quod si cum boni differenter glorificabuntur, aliqui magis alii minus, ita et mali differenter in inferno punientur. Sicut enim in domo prius, in regno celorum mansiones multe sunt, id est primordia differentes, et in gehenna diuersae sunt mansiones, id est suppliciorum differentes. Oes enim in eternam penam patientes, sicut oes electi eundem habebunt denarii que pater familias dedit oib, quod opati sunt in vinea. Noce denarij aliquid oib electis coegeri intelligi, et vita eterna deus ipse quod oes frumentur sed impiter. Nam sicut erit differens clarificatio corporum, ita differens gloria erit animarum. Stella enim a stella, et electus ab electo differit in claritate mentis et corporis. Alij enim alijs vicini, clariusque dei spiritum contemplabuntur, et ipsa contemplandi differentia diuersitas mansionum vocatur. Domus ergo una denarii est vnu, sed diuersitas est ibi mansionum, et differentia claritatis, quod vnu est et sumum bonum beatitudo et vita omnia, et deus ipse. Hoc bono oes electi fruuntur, et alii alijs pleni, pfuerint vero videndo per spiritum non per speculum in enigmate, habere ergo vitam est videre vitam, et cognoscere deum in specie. Unum vita ait in euangelio, hec vita eterna ut cognoscatur te et quae missi sunt iesum christum eum vnum et solum verum deum, et habe revitam, et cognoscere te, non est ipsa cognitione que tu es, sed per cognitionem habere bonum quod tu es, et vita.

Determinat de beatitudinis appetitu, an scilicet oes hoies velint esse beatitudo.

b

Solet etiam queri de beatitudine utrum ea oes

tur questio expensis recte. Prima pars habet duas. In prima pre determinat beatitudinem et gloriam a parte spiritus. In secunda vero ex parte corporis, ibi. Post hec qui solet si beatitudo recte. Prima per habet tres gtes. In prima determinat quod sit beatitudo et quid sit esse beatum. In secunda vero determinat de beatitudinis appetitu, ibi. Solet etiam queri de beatitudine. In tercia vero determinat modum participandi, utrum equaliter pertinet a diversis, ibi. Solet etiam queri utrum aliquid de deo cogitat

velint et sciant que scit vera beatitudo? De quo Aug. in xiiij li de trinitate differit. Hiru est cum capescende retinendis beatitudinis voluntas una sit omnis, vna talia existat de ipsa beatitudine rursus diuersitas voluntatis, non quod ea aliquid nolit, sed quod non oes ea norint. Si enim ea oes nosceret non ab alijs putaret et in virtute animi, ab alijs in voluntate corporis, ab alijs atque alijs alibi, et aliibi. Quod ergo omnes amant quod non omnes sciuntur. Quis potest amare quod non scit sicut supra disputauit. Sur beatitudo amatur ab omnibus nec tamen scit ab omnibus. An forte sciunt oes que ipsa sit, sed non oes sciunt, ubi sit, et inde contineat est. An forte falsum est quod per vero possumus beatem vivere oes homines velle. Si enim beatem vivere est (verbi gratia) fini animi virtutem vivere, quod beatem vivere vult quod hoc non vult. Nonne verius diximus? Non ille non vult beatem vivere, quod non vult fini virtutem vivere, quod solus est beatem vivere. Non ergo oes beatem vivere volunt, immo pauci hoc volunt, si non est beatem vivere nisi fini virtutem animi vivere, quod multi nolunt. Ita ne falsum erit, vna nec ipse cicerone dubitauit ait enim. Beati certe oes esse volunt, absit ut huius falsum esse dicam. Quid ergo an dicendum est etiam si nihil aliud sit beatem vivere quam fini virtutem animi vivere, tamen et qui hoc non vult beatem vivere vult, numerus quidem hoc videat absurdum. Tale enim est, ac si dicam, quod non vult beatem vivere beatem vivere. Ista repugnantia quod audiat, quis ferat, et tamen ad hanc contradicit necessitas, si et oes beatem vivere velle verum est, et non omnes volunt sicut vivere, quod solus vivit beatem. An illud ab his angustiis poterit nos eruere, si dicamus, non habere beatem vivere nisi vivere fini delectationem suam, et ideo falsum non esse quod oes beatem vivere vult, quia oes ita volunt ut quodque delectentur. Si illud quidem falsum est, vellet enim quod non deceat, est enim miserum, nec tam miserum est non adipisci quod velis, et adipisci velle quod non oporteat. Quis ira cecus sit ut dicat aliquem iob brum, quod vivit et vult, cum prefectio et si miser est, minime tamen est, et si nihil eoz quod peram voluissest habere potuissest. Adala enim voluntate vel sola miser quodque efficitur miserio, cum desiderium male voluntatis impleatur. Quapropter quoniam vero est quod oes hoies esse brevi velint idque ardissimo amore appetunt, et propter hoc cessa-

q̄cūq̄ appetūt. nec q̄s p̄t amare qd̄ oīno qd̄
v̄l q̄le sit nescit. nec p̄t nescire qd̄ sit qd̄ sevel-
le scit. sequit v̄r oēs brām v̄tā sciāt. oēs autēz
br̄ h̄nt qd̄ volūt. q̄uis nō oēs qd̄ h̄nt qd̄ volūt
cōtinuo sint br̄i. Cōtinuo autē miseri sunt q̄vel
nō h̄nt qd̄ volūt. vel id h̄nt qd̄ nō recte volūt.
beatus.

Potes sit
br̄us ḡ nō ē nisi qd̄ t̄ h̄z oia q̄ vult. t̄ nihil vult
male. Ille q̄pe br̄e viuit q̄ viuit v̄ryult. nec ma-
le aliqd̄ vult. Lū ḡ ex his duob̄ p̄stet br̄a vita
licet in malis sit aliqd̄ bon̄. nō t̄ n̄finiti oī-
bus malis ē br̄us. Lū ḡ ex hac vita qd̄ in his mi-
serijs fidelis t̄ bon̄ ē venerit ad br̄az v̄tā. t̄c
erit v̄e qd̄ nūc nullo mō eē p̄t. vt s̄chō viuat
quō vult. Nō em̄ ibi volet male viuere. aut vo-
let aliqd̄ qd̄ decriit. aut deerit aliqd̄ qd̄ volue-
rit. q̄cqd̄ amab̄t aderit. nec desiderabit qd̄ nō
aderit. Et oī qd̄ ibi erit bonū erit. et sūm̄ de
sūm̄ bonū erit. t̄ qd̄ cōino beatissimū. ita sp̄
fore certū erit. B̄tos autē se velle oīm hoīm
ē. b̄tos se eē velle oēs in cor̄ suo vidēt. nec t̄n
oīm ē fides q̄ ad beatitudinē p̄uenit.

Determinat modū p̄cipiātūt b̄titudinem.
vt̄ equaliter p̄cipiēt a diversis.

Solet etiā q̄ri v̄t̄ aliqd̄ deo coḡscat aliqd̄
magis merit̄ v̄t̄ petr̄. qd̄ nō coḡscat aliqd̄ mi-
nus merit̄ v̄t̄ linus. Plurib̄ v̄deſ q̄ oia d̄ do
ad b̄titudinē spectātia oēs cōit̄ electi coḡscat

H̄ intelligentiā buīt̄ pris querit̄ de beatitu-
di ne. t̄ de hoc seruerunt. Primo q̄rit̄ qd̄ sit be-
atitudo. Sc̄do qualiter sit appetibilis. Ter-
tio in quo sit. Quarto fm̄ qd̄ insit. Quinto de eīactu
sue. operatione. Sexto de differenti p̄icipatione.

Questio. i.

Līca quā sic p̄cedit t̄ oīndī q̄ beatitudo sit bonū crea-
tum. quia beatitudo ē p̄fectio beati. Sed om̄is p̄fectio
creature ē creata. qd̄ nūlī ē forma p̄fectiva. ergo be-
atitudo ē bonū creatū. **I**te om̄e creatū qd̄ nō est tran-
scendens vt̄ ens t̄ vñū ē alī cuī generis determinati. s̄z
beatitudo ē bonū creatū vt̄ p̄batū. t̄ noī trāscēdes co-
q̄ in paucissimis rep̄it. ergo r̄c. **I**te qd̄ ē generis deter-
minati t̄ ē in aliquo ita q̄ line eo res p̄t̄ ē ē in genere
accidētis. sed beatitudo ē b̄mōi. ergo ē in genere accidētis

Cre om̄e bonū generis determinati fm̄ qd̄ b̄o denoīat
qualis. t̄ qd̄ ē p̄fectio ipsius aī ē ē in prima specie q̄li-
tatis q̄ ē bitus t̄ dispositio. sed beatitudo ē bonū crea-
tum t̄ generis determinati vt̄ p̄batū ē p̄ficit naturā. b̄
constat. ergo r̄c. **C**orra. q̄ nō sit bonū creatūm vide-
tur. quia beatitudo satiat nostrū appetitū. s̄z nihil sati-
at oīe humane appetitū nisi sola trinitas. q̄ cū sit nota
cage deū. nihil minus deo ipsam implet. ergo r̄c. **C**re
beatitudo ē finis v̄ltimū v̄lra quē nō ē finis aliū. s̄z
finis v̄ltiū salis ē solū bonū increātū sicut p̄incipium
p̄mū. ergo r̄c. **I**te q̄ nō sit generis determinati v̄deſ
quia vt̄ dicit boetius. beatitudo ē status oīm bonorū ag-
gregacione p̄fectus. ergo cōplectit om̄e bonū. **G**z om̄e
bonū in plurib̄ generibus determinat nō in vno. ergo
r̄c. **I**te q̄ nō sit in genere accidētis v̄deſ. quia beatitudo
ē nobilissima oīm p̄fectionū. s̄z accidētalis forma mi-

si differēter. Nihil em̄ in deo noscibile mai⁹ d̄:
gniusq̄ v̄deſ q̄sū intelligere trām t̄ vñū. b̄
autē oēs t̄c p̄ sp̄em cognoscēt. vñ sequit v̄t̄ nō
sit aliqd̄ beatitudini p̄tinens in cognitū alicui
beatorū. Oēs ḡ cūcta illa videbūt q̄rū cogni-
tio fuit beatitudini. s̄ in mō vidēdi differēt̄. Ali⁹
em̄ alio magis. ali⁹ alio min⁹ fulgebit.

Solet etiā q̄ri an in gaudio dispares sint. si De parita-
cūt̄ claritate cognitiōis differēt̄. De h̄ aug⁹ te gaudij-
at. Multe māssiones in vna domo erūt. s̄. ya. Aug⁹. de-
rie p̄miorū dignitates. Sz ybi de⁹ erit oia i oī-
bus. erit etiā in dispari claritate par gaudium
vt̄ qd̄ habebūt singuli. cōe sitoib̄. q̄ etiā glo-
ria capitū oīm erit p̄ vinculuz charitatis. Ex
his das intelligi q̄ par gaudiū oēs habebunt.
s̄ si dispāre cognitiōis claritatē. q̄ p̄ charitā-
tem q̄ in singulis erit p̄fecta. t̄m q̄s p̄gaudebit
de bono alteri. q̄tū gauderet si in seipso h̄bet
Sz si par erit cūctoz gaudium. videtur q̄ par
sit oīm beatitudo. qd̄ p̄stat oīno non eē. Ad qd̄
dici p̄t̄ q̄ beatitudo par eēt̄ sita eēt̄. par gaudiū
vt̄ etiā par eēt̄ cognitiō. s̄ q̄ h̄ nō erit. nō faci-
et paritas gaudiū paritatē b̄titudini. P̄t̄ eti-
am sic accipi par gaudiū vt̄ nō referat paritas
ad intētōne affectiōis gaudientium. s̄ ad vni-
uersitatē rerū de q̄bus gaudebit. q̄ de oīm re
vñ gaudebit vñus gaudebunt om̄es.

nus habet de nobilitate q̄ substātialis. ergo ip̄ossibile
ē q̄ beatitudo sit in genere accidētis. **I**te q̄ nō sit in
qualitate vñ. q̄ p̄bs diffinit felicitate dices q̄ ē acē fm̄
fructuſ fecitus. t̄ q̄ ita sit p̄t̄. q̄ habet p̄ficit per actuſ.
Si ergo beatitudo ē v̄ltima p̄fectio ē actus. h̄ actus ē in ge-
nere actionis. ergo r̄c. **R**ō. d̄dm q̄ beatitudo ē finis sati-
ans nostrū appetitū. Satiās aut̄ nostrū appetitū ē du-
pliciter. Uel sicut obiectū vel sicut informās. Satiās
nostrū appetitū sicut obiectū solus de⁹ ē. ad quē capie-
dum humana anima ordinat. Satiās aut̄ sicut informās
mās ē ipsa influētia dei in aīam que ē ipsa informā
tas t̄ sarietas. Nō beatitudinis cōe ē fm̄ prius t̄ poste-
rius ad beatitudinē increātā. que ē finis satians vt̄ ob-
iectum. t̄ ad creatā que ē satians vt̄ informās. t̄p p̄n⁹
dices de beatitudine increātā. p̄ posterior de creatā. quia
nō satiat influētia obiecti nisi apter obiectū. Et et h̄ p̄z
p̄mū. quia Boetius loquit̄ de obiecto satiant. simili-
de fine qui terminat intentionē. t̄ de fine q̄ informat.
AAd illud qd̄ ob̄i q̄ nō ē generis determinati. dico q̄ 2
imo. Q̄ obiectū q̄ ē stat⁹ cōtinēt oia bona. dico q̄ com-
plectit oia bona. hoc p̄t̄ ē dupl̄r̄ vel fm̄ v̄tate. vñ fm̄
equalitāt̄. Sc̄m v̄tate nō operat q̄ oīm generis bonorū
cōtinēat. continet t̄m fm̄ equivalentiā. quia cōtinēt tan-
tum bonum qd̄ sufficit t̄ equaliter īmo p̄ponderat om̄i
in bono. t̄ tale nō p̄t̄ ē generis determinati. **O** Ad il-
lud qd̄ ob̄i q̄ nobilior ē p̄fectio subālis. d̄dm q̄ istd̄ ē 3
verū q̄tū ad p̄mū ē. nō t̄n q̄tū ad ēē sc̄m sicut bñ esse.
imo accidētalis forma ē p̄fectio ipsi⁹ cōpositi q̄tū ad bñ
ē. sicut pater de colore t̄ odore in rosa. Alter p̄t̄ dici
q̄ accidētis ē dupl̄r̄. Quodda nāḡ ē qd̄ causalit̄ ex princi-
piis subiecti. t̄ tale ignobilis ē substātiali forma p̄co q̄ 4

Liber

ab ipsa habet origines. Quoddam qd causa a superiori et tale potest esse nobilis p eo qd dirigit cui iungitur Et qd beatitudo iungit animam summo deo vbi est terminatio omnis appetitus. et omnia habet a deo non ab anima. ideo parcer illud. Ad illud qd queris cuius generis sit. dicendum qd beatitudo creata non dicit actu pure. qd constat qd actus gloriosus ab aliquo habitu procedit. Nec dicit habitum pure. quia dicit pfectioem summam qd est in actu continuo. ideo necesse est ut dicatur habitum ut actus sit in actu. sicut si dicatur scientia que semper est in considerando. quia vero principalius dicit habitum et de formitate. idcirco et si dicatur rem duplicitis generis. tunc principalius genus qualitatis. Et est exemplum. quia figura dicit dispositiones qualitatis in quantitate. principalius tunc dispositionem. unde dicit qualitatem in qua rite. et est in genere qualitatis. similiter intelligendum est in proposito.

Questio. q.

Qualiter beatitudo sit appetibilis. Et queris virtutem omnium appetitum beatitudinem veram. Et qd sic videt. qd dicit Boetius. qd inserta ementibus homini veri boni cupiditas. sed verum bonum est qd nos beatos efficit. qd omnes appetunt beatitudinem veram. Item pbs dicit qd omnia bona exoptant. aut ergo exoptant bonum qd ea qd. aut bonum qd sufficit. Si qd cumqz tunc processus est in infinitum. Constat ergo qd bonum quod sufficit sed nullum bonum est sufficiens implere animam humanam nisi beatitudinem veram. ergo omnes homines appetunt beatitudinem veram. Item qd homo appetit beatitudinem. aut hoc est naturale. aut deliberationis. Si deliberationis. ergo potest appetere contrarium scz miseriari. cuius contrarium dicit Augustinus. in. iij. lib. de. li. ar. qd appetit appetitum naturali. sed naturalis appetitus est communis omnibus et ppetitus. ergo si talis est appetitus beatitudinis. patet et. Item virtutem quodqz pfectibus naturaliter appetit suam pfectionem. scz anima humana nata est pfecti beatitudinem vera. qd omnis anima appetit beatitudinem veram. Contra in vita possumus diligere incognita nequaquam ut dicit Augustinus. sed multi sunt qui ignorant quid sit et vbi sit beatitudo nostra. qd patet. quia ponunt beatitudinem in diuinitate et honoribus. qd et beatitudinem veram non appetunt. Item peccatum est spretu bono incomparabiliterbus adhucere. scz beatitudo est bonum incomparabile. ergo omnis peccator beatitudinem veram spernit. qd nullus appetit. Si dicas qd spernit appetitu deliberativo. sed appetit naturali. hoc nihil est. quia qd naturale est non assuetum in pteri. ergo nū p assuetacionem sperne re poterit. Item beatitudo aut appetit ppter se aut ppter aliud. Si ppter aliud. ergo non appetit ut beatitudo. quia illud facit beatum in quo finis constituit appetitus ergo ppter se sed multi sunt qui fruuntur vte dis et vtruntur fruendis. ergo multi sunt qui veram beatitudinem non appetunt ppter se. ergo nec appetunt. Item si appetit aut in ratione comodi. aut in ratione honesti. Si in ratione comodi. cui appetit comodi sit in animalibus brutis. ergo et beatitudinis. Si in ratione honesti. cum amor honesti non sit in malis. ergo non appetit ab ipsis malis. P. ddm qd si duo sunt que faciant appetitum scz convenientiam et indigentiam. qm igitur anima rationalis creata est ad dei imaginem et similitudinem et facta est capax boni sufficientissimi. et ipsa sibi non sufficit. cui sit vanus et deficies. ideo dico qd veram beatitudinem appetit naturaliter. Ad illud qd qd obiectur in contrarium qd mulci ignorantem veram beatitudo

Quartus

titudinem. Rndent aliqui qd ante appetitum deliberari vnu oportet cognitionem precedere. sed non appetit naturalis. Sed hoc nihil est. quia sicut in nobis est duplex amor. naturalis et deliberativus. sic similis et duplex cognitionis. qd sicut deliberativa cognitionis deliberativum amorem pcedit. sic naturalis naturalem. Et ppter dom qd sicut duplex est instinctus ad bonum scz in generali et in speciali. sic et duplex appetitus. et dictamen boni in generali venit a cognitione naturali. et ppter ad hoc non est error. scz dicitur in spiritu. illud vel illius non est oīno ab habitu naturali. scz p assumptione facta a ratione deliberativa. et circa hoc est error. Sicut de appetitu intelligendum oīis ergo hinc appetitum beatitudinis vere in generali. et habent cognitionem in generali. omnes enim credunt qd beatitudo sit bonum qd sufficit et omnes istud appetit. In spiritu vero qd assumptus sufficit scz bonorum vel pecunia. errat cognitionis et declinat affectio. Et est simile de eo qui vult emere aurum. et credit hoc frustrum auriculae et frustum auri credit esse auriculum. Si quas ab eo in generali quid vellet emere. rindet aurum. Si queras qd frustum vult emere. rindet qd hoc demonstrato auricula eo. Similiter si ab auaro queras virtutem appetit beatitudinem veram et velu habere. rindet qd sic. Si queras quid velit. ut p paradise vel denarii. Rindet denarium. et bini ratio est. quia hic credit sufficiam ibi non. Si queras quid cognovit in generali. dico qd innata est illa cognitionis. Si queras p quid dico qd sufficientiam cognoscendi p indigentiam. Si opponas qd priuatio non est via cognoscendi habitu. ddm qd est quedam indigentia omnino pueris quedam disponens et inclinans et hæc eratio cognoscendi. vñ si materia necesse haberet potentiam cognoscendi. cognoscere utriusqz formam ad quam inclinat et disponit. sic anima sufficientiam p suam indigentiam. possit et dicit qd cognitionis beatitudinis et misteriorum naturalium utrumque numerum naturalis nobis inata est. et si anima creata dicas esse ut tabula rasa hoc intelligi solu quatuor ad spiritum et similitudines quas cognoscit p sensu. Ut dicas terro modo sicut in primo libro dicitur est de charitate quod cognoverit eam quin non habet. et triplex receptione speciei a sensibus. Quilibet istiusmodi multum est pprobabilis. Alia duo patent. Ad ultimum ddm qd beatitudo appetit subratione comodi. scz illud comodum est ppter nature rationalis. qd hec sola est capax dei cognitiones et amor. vñ et si anima pspetant comodum. illud appetit ad qd sunt.

Questio. iij.

De beatitudinis subiecto. Et queris utrum hoc sit subiectum beatitudinis sive animam. an totum coniunctum. Et qd totum coniunctum videt Augustinus. xix. de. ciui. dei. summi boni et quo homo beatificatur. et virtus scz bonis constat sive scz et corporis. Item spiritu et anima dicit. qd deus factus est homo ut totum hominem beatificaret. exterius p humanitate. interius p diuinitatem. Item Anselmus. diffinitio beatitudinis dicit qd est sufficientia omnium bonorum. et bona illa diuidunt in bona anime et corporis. Contra ratione vi. qd premiu m dicitur merito. scz merito est totum coniunctum quia anima non meretur. ergo nec beatitudinem sive pmiuum. Item beatitudo opponit miseria. scz miseria est non timore anime scz etiam est rotius coniuncti maxime ratione corporis. ergo et. Item si beatitudo omnino respiceret animam ut subiectum. qd non necesse esset corporis resurgere. qd et. Contra super illud ppter. beata gens cuius dñs deus et glo. beatitudo hominis tunc in anima est. qd anima bona tunc capax est valens fruilla. Contra ratione vi. qd beatitudo

tudo consistit in deo. quipse est finis ultimus in quo stadiū
est. sicut solus spūs ad teū vidēdū et amandū pertinet. ḡ beatitudi-
tudo ē in solo spū. Itē beatitudo glorie ruder gratie.
s̄ gratia cū sit qualitas spūalis est hōis rēne soli⁹ aie.
ḡ beatitudo. q̄t quārū se excedit dispositio ad formā
tm̄ se excedit formā. Itē si aliq̄ passio inē aliq̄ subiectū
inēst fm̄ aliqd cōe. s̄ beatitudo inēst angelō et homī. ḡ
et potentie spūales. ergo beatitudo est tm̄ in potētia spū
rituali. Item si aliq̄ duo cōcānt. in aliq̄ natura et nō
p̄t cōuenire in eo qđ supaditū est natura. illō supaditū
nō inēst fm̄ naturam in qua cōcāt. s̄ beatitudo cum
brutis in corpore et in potētia sentiendō. et nō p̄t cōcāt
re in beatitudine. ḡ nō inēst fm̄ corp⁹. ḡ ad hoc dicere
runt aliqui q̄ beatitudo b̄ dupl. p̄tie et cōter. Pro-
pue est gaudiū de participatione dei pfecta et cognitio-
rem et amorē. Comuniter vero d̄ om̄is remuneratio
excludens omnē miseriā. Primo mō cōprehēdit premi-
um substantiale tm̄. scđo mō accidentale. Primo mō ē
tm̄ in aia. scđo mō est in aia et corpore et tōto cōūctō. et
q̄ hoc soluit rationes ad ḡtes oppositas. Sed ista solu-
tio nō v̄z cōueniens. qm̄ sicut dicit Aug⁹. beate viuere
et bonū veris certis gaudere. s̄ etiā dolor si dīc. xiiij.
aut in aia sicut in subiecto. sive sit de bono increato qđ
est deus. sive de bonis corporis. Idco dicunt alij sliter
q̄ gaudiū est accidentale. et beatitudo accidentalē in
anima sicut in subiecto. S̄ hūus gaudiū materia est in
corpore. q̄ anima de bonis corporis. et idō beatitudo
non est in corpore sicut in subiecto. s̄ sic in materia et ob-
iecto. nō p̄ncipalit̄. S̄ istō nō sufficit dicere q̄ simili-
tē materia gaudiū est in omnib⁹ creaturis remanentib⁹
post iudicium. ḡ. nō magis dicere fm̄ hoc corp⁹ nostrū
beatificari q̄ alie creature. qđ non est cōueniens dicere
Si tu dicas q̄ magis p̄f hoc q̄ h̄z conditions nobis
hōres. hoc nō valer. q̄ filiū corp⁹ solis easde conditions
quas corpus nostrū habebit. Et idō dōm̄ alter. q̄ bea-
titudo cuius sit gaudiū de bonis est in aliq̄ sic in subiecto
pm̄ et inherētia. et sic dico q̄ est in sola aia. Et est in
aliquo sicut in iuncto p̄ quādā redundātiā. et sic q̄ ex eo
pus est dūctū aie. gaudiū redundant in corp⁹. Lōcēdē
de iū sunt rationes p̄bantes q̄ beatitudo nō sit in corpore
tanq̄ in subiecto pm̄. sed tm̄ est ibi. p̄ter cōūctionē
10 p̄ quādā redundātiā et cōparticipatione. Id illō ergo
q̄ obiectū q̄ cōrūrisq̄ bonis constat beatitudo. dōm̄ q̄
21. dīc illō fm̄ opinionem nullū. Ad illud q̄ obiectū
q̄ de ipso qui facetus est hō v̄ totū hominē brūficaret
dōm̄ q̄ ibi est quādā arguentia. q̄ etiā et si non esset in
carnat⁹. hō esset beat⁹. dū esset redēpt⁹ ad visionē dei
22 pfecte. Ad illō q̄ dicit An̄ibel. dōm̄ q̄ bene p̄met
bona corporis. s̄ beatitudo nō dōt̄ illa bona s̄ gaudiū
13 um̄ de illis bonis. Ad illud q̄ obiectū de merito. dōm̄
q̄ aia nō p̄t merci extra corp⁹. nō p̄ter defecū virtutis
14 tis. s̄ p̄ter defectū stat⁹ et ips⁹ merendi. Ad illud q̄
obiectū q̄ miseria est ex pte corporis. dōm̄ q̄ miseria sub-
iectū et p̄tie est in natura rōnali. s̄ materialē p̄t eē
15 rōne corporis sic dicit Aug⁹. vñ. etiā. de. Ad illud q̄
aliud p̄t rōnū q̄ corp⁹ necesse est resurgere ut fiat be-
atitudo q̄ quādā cōparticipatione et redundātiā. Et est
sile in gratia. q̄ si gratia existens in aia fm̄ potētiam
ratioale redundat̄ s̄ fēsibile. et q̄ abūdas ē et ips⁹ trāq̄llat
et q̄ delectatio magna ē s̄ filiū. sicut d̄ in ps. Situit ī ec-
aia mea. cū ī glia sit pfecta abundātia et delectatio. nō ē
mirū si redundat̄ in corp⁹. et b̄ nemo dubitet nisi ē pfecte.

Questio. iii. d
S̄cđm qđ insit beatitudo. Utz si ī aia fm̄ substātiā et
fm̄ potētia. Et q̄ fm̄ substātiā v̄i. q̄ beatitudo est vita.
vñ Aug⁹. vult q̄ cō beatitudo est viuere in deo et deo. sed p̄
naturalē viuere anima q̄ potētia. ḡ p̄ viuificat̄ a deo
Itē beatitudo ī aia ē vna. s̄ potētia sūt plures. s̄ m̄l
tiplicato subiecto pm̄ necessē m̄l tiplicari pfectioēs.
ḡ tc. Itē d̄ ē intum⁹ ip̄ aie. ḡ cū beatitudo sit in aia q̄
influetia a deo. illa influetia pcedit ab intimo. s̄ substā-
tia rei create interior. ē p̄t q̄ potētia. ḡ beatitudo p̄nus
influit in substātiā. Contra beatitudo inēst fm̄ q̄ ca-
pax ē dei et pfectus ē p̄t. s̄ capax ē fm̄ imaginē. et ima-
go fm̄ mentē. et mens ē oculus et potētia sie. ḡ beatitudo
inēst aie fm̄ potētia. Itē beatitudo inēst aie fm̄ modū
spālem vniōnis dei et aie s̄ modū spālis nō ē n̄isi p̄ co-
gnitioē pfecta et amoē. et hec ē q̄ potētias. ḡ tc. Itē
beatitudo ē habit̄ secūdū et pfectio scđa. S̄ oī secū-
dus habitus ē impfectio fm̄ alia potētia recipiendā
differt a substātiā. ḡ beatitudo nō inēst aie q̄ substātiā
immediate. Itē si immedie et pm̄ p̄ substātiā. ergo ab-
stractis potētis poterit intelligi aia gloria. ergo ab-
stracto q̄ deū nō videat nec amerit gloria. qđ stultū
ē dicere et contra sanctos. **B.** dōm̄ q̄ opīmo quorū
dam est sicut de ḡia ita de gloria. q̄ sicut differt gra et fi-
tus. ita beatitudo et os. et sicut gra respicit aia substā-
tiam. et ideo ē vna v̄tus. potētia. et ideo ples. sicut glo-
ria que aie substantia respicit. ideo ē vna. s̄ v̄totes potē-
tientē corp⁹. que inēst viuificās respicit cōplexioē
nem que ē vna in rotō corpore. inēst motor respicit or̄ga-
na diuersa. S̄ credo b̄ ce magis q̄ appropiatōē q̄
ap̄tētē et vitat̄. Lōp⁹ em̄ nunq̄ dispōlitū ad vitam
vñ nec influetia vite nec mor⁹ ē ab aia in corp⁹ nisi na-
turaliter p̄cēstat dispositioē organizationis. s̄ filiū credo in
gratia et gloria. q̄ aia nō ē capax gre nec glorie nisi p̄ mē-
tem. vñ credo q̄ tam gra q̄ gloria pm̄ et in potētia. S̄ 17
ē aliq̄ in potētia hoc ē dupl. Aut fm̄ dispositioē
et habilitationē et ad actum. p̄m̄. q̄ sic potētia distin-
guunt. et q̄ sic ē in potētia multiplicat̄. et ē in potētia
fm̄ rōne potētia. Aliqd vero ē in potētia fm̄ et summa
tionē ip̄ius ad aliq̄ v̄tione ad illud. et q̄ sic ē in po-
tentia nō multiplicat̄ in potētias. imo ē in potētia dici
tur fm̄ rōne substātiā. et sic gra et gloria quārū vnaq̄
est de formitas ad deū. Et q̄ vñ et cōdē cōformat̄ et refor-
mat̄ ip̄a aia. idco vna est gra et gloria in plurib⁹ potē-
tias. sicut vna aia in plurib⁹ organis. et vna sanctos in
plurib⁹ membris. et b̄ clariss in secundo disputationē est in
xvij. dis. de gratia. **A**d illud quod obiectū q̄ p̄bus ē viuī. 18
sicut aia et potētias. dōm̄ q̄ vez ē de vita q̄ acē pm̄
s̄ nō de vita q̄ acē scđa. **A**d illud iā p̄z rōnū. q̄ nō 19
ē glia ī potētia fm̄ q̄ distinguunt̄. fm̄ q̄ vniūt ī rōe
imaginis. p̄ quā capacitatiē sunt vñ de formitas. **A**d 20
illud q̄ obiectū q̄ dōm̄ ē intum⁹ aie. ḡ pcedit ab intimo. dōm̄
q̄ influetia ista ab intimo pcedit. s̄ nō pcedit fm̄ q̄ inti-
mū et vñas ī cē nature. s̄ fm̄ q̄ obiectū cōlummās in
cē glie. et s̄ fm̄ hāc vñ magis ē intum⁹ et immediat⁹. potē-
tie q̄ cēntie. vñ nō seq̄ q̄ si dīna cēntia ē cēntia q̄ cibis
et influetia.

Questio. v.

De actu glie sicut opāde cōlit. et condit q̄ acē et sit oīm
potētias. q̄ glia ē pfectio plenar vñia. Q̄ plena iō p-
ficit rotam animam. ergo omnem eius spūalem potē-
tiam. Quia vñia ultra quā non est alia. cum vñia
pfecta sit cōvēcta acti. q̄ actus pfectis babiū ergo oīc-

Liber

Quartus

Item gloria totum pfit
cit quod gratia disponebat. sed gratia disponit. ergo
pfit actus anime. non tamen qui sunt in deum sed etiam qui
sunt in bonum creaturaz p virtutes cardinales. ergo glo
riosi actus non tamen erunt in deum sed etiam in creaturaz
Item hoc ostendit. quia virtutes cardinales mane
bunt in patria in statu pfecto. ergo in actu. sed actus eoz
est in his que sunt ad finem. et penes eas consistit actu
glorie. quia sicut carum acrus nunc sunt gratuitas. ita tamen
erunt gloriose. ergo tecum. **I**te queritur virtus sit ibi actu
pfectio memoriam. Et sic videt per rationem. quia
si gloria reformat imaginem. et imago attenditur. etiam
ad memoriam. et intelligentiam. et voluntatem. ergo opor
tert quod memoria sit in actu. **I**tem hoc ipsum dicit bernardus.
Deus futurus est intellectui plenitudo lucis. voluntati
multitudine pacis. memorie continuatio eremitatis.

Item ostendit quod sit ibi actus irascibilis. quia quod
est pfectibile virtute. est pfectibile gloria. sed irascibilis
pfectio spe. ergo tecum. **I**te sup illud prima ad locum. xij
nunc autem tecum. Ambrosius dicit quod spe succedat
beatitudine. et Augustinus similiter hoc dicit de doctrina christia
na. ergo tecum. **S**ed contra quod non sit actus glorie sum om
nes potentias videt. sup illud psalmus. ostendam illi saluta
rem. glo. dicit quod visio est tota mercede. ergo tota ra
tio beatitudinis consistit in actu intelligentiae. Si dicas
quod hoc dicimus est quod quando concomitantia. eadem ratione
debet dici quod fides est totum meritum. **I**tem queritur
quare magis dicit de visione quam de dilectione. **I**tem
Augustinus de moribus ecclesie. bonus est optimus. et cui amat
optimus amat. ergo videtur quod tamen sit in actu motus.

Item Augustinus. ultimo de cuius. dei. Videbimus. amabi
mus. laudabimus. isti sunt actus glorie. quod si sufficiens
eos numerat. Augustinus. et hic est nullus actus memorie nec
potentie irascibilis. ppter tecum. **I**tem dores distinguunt
penes actus glorie. Sed duos assignant penes acrum rati
onalis et irascibilis. et visio et dilectio. ergo si distin
guunt aliquid penes actus memorie irascibilis. tamen erunt
quatuor dores. quod est contra omnium opinionem. non
cum ponunt nisi tres. Similiter opponitur quod si ponam
tum actus glorie sum omnes virtutes quod tunc erunt septem
queritur ergo quare actus gloriose appellantur dores. et
quare tamen tres sint. et penes quid accipiantur et distinguantur.
et cum laus sit actus maxime gloriatus sum quod dici
tur sup illud psalmus. laudate dominum quoniam bonus est p psalmus. p
pter quid non est dos. sed intelligentiam obieciorum
notandum quod actus gloriose non tamen sunt in deum ut in obiec
torum. sed etiam in bona creata (gaudebit enim homo et dil
igit primum). Sed quia substantiale primus beatitudinis in
deo consistit. ideo actus glorie principales sunt sum quos
sunt in deum. et sum actus dores assignantur.
quia sum hos aia. xiiij deo tanquam sponsa sposo. et hi
ditur et replet. non solum vigorat. Et ideo dicuntur dores
quasi diuitiae anime desponsatae. Hos autem quod am
dicunt esse tres. quod tria reguntur ad hoc quod aia pfecte gau
det de deo. s. pfecta visio. pfecta dilectio. et pfecta ipsi
sum fructus. et fructus non dicunt inesse sum aliis poten
tiam quam rationalem et cupiscibilem. Nam irascibilis non
habet ibi actu in deum. haberet tamen aliquem actu. s. gloriari
p virtutes que manent in ipsa. manerent enim amorem et fortitudi
nem. Sed ista positio duplum videtur incooperens. Primo
modo quidem. quia tunc tercua dos non differt a prima
et secunda nisi sum rationem. et hoc stultum est dicere. Alia via
videtur inconveniens. s. et irascibilis non habeat in gloria al

ctum tendente in deum. cu in via habeat spem p cuius actu
intendit in deum. Et ideo aliter dominus quod oculis vires que ha
bent p gratiam actu in deum. habebunt p gloriam actus pfe
cros euacuatis impfeciunt. Unde rationis cuius est modo cre
deret quod fidem tunc videbit aperte. Concupiscibilis cuius
est amare. diligit tamen pfectio. Irascibilis cuius est erigi et in
nitio p spem. tunc tenebit continue et certe. Tinde fidei hos
tres actus distinguuntur tres dores. s. visio. dilectio. co
prehensio. sive tentio. sive fruatio p appropriationem.
Nam fructus ista tria complecentur. **A**ld illud quod obiectum
sit actu glorie sunt plures. quod sum omnes virtutes
citur et actu glorie sunt plures. quod sum omnes virtutes
pacet fructus. quia et si sum omnes virtutes sunt. non tamen sum
omnes dores accipiuntur. sed sum eos qui tendunt immedia
te in deum. **A**ld illud quod obiectum quod visio est tota mer
ces et sum omnes. dominus quod isti tres actus sunt omnino commun
es et sum omnes. dominus quod isti tres actus sunt omnino commun
es et connecti. unde qui pfecte videt. pfecte audit et ha
bet. et ideo in sanctiori verbis p concessionem quod est om
nium attributum vni. magis autem visioni attributum propter
hoc quod in visione distinguuntur status patricia et statu vie
no sic in dilectione. quia virtus est dilectio. sed in pa
tria est visio non in via sed creditus de non viso.
Ald illud quod obiectum quare non unus actus per
nes memoriam. dicendum quod memoria non reformatur
primo sed ex consequenti per reformationem irascibili
bus in reformatione gratiae. et ratio huius est. quia quot
dammodo conuenient in actu. Utriusque enim est conti
nuetener. **A**ld illud quod ultimum obiectum de lau
de. domus quod autem intelligi de laude vocali. et si non est actus pri
cipalis nec debet esse dos. Aut de laude mentali. et ita co
prehendit actus trium potentiarum interiorum. et ideo
non est distinguenda ab aliis. immo dicit tota merces.
Questio. vs.

De differenti participatione beatitudinis. Et queritur
virtus omnes habent equalem beatitudinem. et sic
videtur ex tertio Corinthi. xx. ubi dicitur quod omnes acc
perunt singulos denarios. et quod dominus tamen dedit no
vissimo quantum primo. Et glossa dicit. i. ad Corinthi. xv
super illud. stella differt a stella. cundem denariorum pas
terfamilias dedit omnibus qui operari sunt in vincula.
quo viri non altius significatur quam id quod omnes co
muniter habebunt. Sed illud non est nisi beatitudine. ergo tecum.
Item ratione videtur. quia beatitudine consi
stit in deo qui est bonum summum in fine et omnino in
variabile non recipiens magis et minus. Si dicas quod co
sistit in dei participatione que magis et minus recipit
Contra. unusquisque tantum participabit deum in
gloria quod non valet nec poterit plus participare. ergo
unusquisque in summo. sed quod sumnum est. est in ter
mino. et quod est in termino non recipit magis et minus
ergo tecum. **I**tem tantum diligenter unusquisque homo proxi
mum sicut ipsum. ergo tantum gaudebit limus de glo
ria petri. et tantum voleret eam petro quantum sibi. et si h
eritum gaudebit de gloria petri quantum si eam haberet
sed si haberet. tantum gauderet quantum petrus gaudet. cr
ego tecum. **C**ontra. Job. xv. In domo patris mei mansi
ones multe sunt. Augustinus. Multe mansiones in
vita vita erunt. quia varie premiorum dignitates.

Item apostolus. i. ad Corinthi. xv. stella differt a stel
la in claritate. Si ergo claritas cognitio generat gau
dium et delectationem et differens est. ergo differens
erit gaudium. **I**tem ratione videtur. quia premium
respondeat merito. sed constat aliquos esse maiorum me
rum. ergo et premij. **I**tem Augustinus. Si scire equa

non esset ordo ibi, quia ordo facit ad perfectionem, ergo quia signa ciuitas est perfectissima, ergo re. **R**. dom qd diueritas et distinctio em pmiis fm mai et min sic fuit in meritis. Ad intelligentiam aut obiectum notandum qd sicut beatitudo ut dictum est supra dicit dupliciter, vel satans effectus sicut obiectum, vel satans informatio ue sicut perfectio, sic et premiu siue donum. Nam si dicatur, sicut obiectum omnino una est merces, unus de us, una beatitudo, unum premium. Si aut formaliter dicit beatitudo una unitate conformitatis, unitate coniunctionis, s3 in differens est quantitate gaudij et remunerationis, unus enim alio clarus videtur, et magis de illo gauderet et seruient teneret. Et sic pater primu de denario, p3 eti secundu quod gaudiu pax dicit, non inq inten-

s3 extensio, qd de eiusdem et tot gaudet unus de quibus et quot gaudet alter. **A**ld illud qd obiectum qd quilibet 27 participat deum in summo, dicendum qd est summu similitudin, et summum huic. Nullus participat in summo similitudin s3 in summo sibi, quilibet enim tantu participat non quin possit participare plus, s3 non plus ab ipso qd non potest ultra perficere et contentus est omnino eo quem habet. **A**ld illo qd obiectum qd non gaudet de bono primo quantum 28 tu de suo, dom qd verum est, unde petrus plus gaudet de bono lini qd ipse lini, s3 ex hoc non sequitur qd tantu gaudet quantum si haberet illud, quia si haberet illud bonum haberet maiorem charitatem et potestatem inter sius gaudendi. **H**is visis satis patent ea que possint dici circa litteram,

Determinat beatitudinem et gloriam ex parte corporis.

Post hec queri solet si beatitudo sanctorum re. Supra egit magister de gloria spiss in qd colligit pma stola. Hic agit de gloria corporis in qd colligit stola scda. Dividit aut hec p3 in tres ptes fm tria que determinantur. Primo

Determinat qd in resumptione corporum erit glorie augmentum.

Post hec queri sole, si beatitudo sanctorum maior sit futura post iudicium qd interim. Sine omni scrupulo credendum est eos habituros maiorem gloriem post iudicium qd ann. qd et maius erit gaudiu eorum ut supra testatur Aug. et amplior erit eorum cognitio. Tunc hie. Peracto iudicio amper Dsec. plorat gloria sue claritatis deus demonstrabit electis.

Determinat modum qd quem gloria spiritus augebitur.

Si quem mouet quid opus sit spiritibus defunctorum corpora sua in resurrectione recipere si eis potest sine corpore summa beatitudo perferri. Difficilis questio est nec potest a nobis perficie diffiniri. s3 tunc dubium non est et raptam a carnis sensibus hois metet, et post mortem ipsa carne deposita non

em determinat qd in resumptione corporum erit glorie augmentum. Secundo vero determinat modum per quem gloria spiritus augebitur. ibi. Si quem mouet quid opus sit. Tertio determinat quale corpus reddetur anime beate scilicet spirituale non animale. et hoc facit ibi. Proinde cum hoc corpus iam non animale.

sicut videre posse incommutabile substantia. id est deum sicut sancti angeli videntur siue aliqua latentiori causa siue idem quia inest ei naturalis qd aet appetitus corpus administrandi quo retardat qd damnatio ne tota intentio pgrat in illud sumum celum donec ille appetitus coquiescat. Porro si tale sit corpus cuius sit difficilis et grauis amministratio sicut hec caro que corruptitur multo magis auertit mens ab illa visione summi celum.

Determinat quale corpus reddetur aeterna beatitate si spirituale non animale.

Proinde cum hoc corpus iam non animale sed spirituale receperit equata angelis habebit perfectum naturae siue modum obediens et impetrans vivificata et vivificantem ineffabilis facultate, et sit ei glorie quod fuit sarcina.

De anima eruta dicit. Inest ei quida naturalis appetitus administrandi corpore qd retardat ne tota intentio ferat in istud sumum celum. qd si qualitas premij substantialis colligit in adherentia et fruitione illius summi celi. p3 re. **I**te pfecta beatitudo est qd oim desideriorum. Si ergo anima appetit naturaliter corporis uiri, et iste appetitus cum sit naturalis non possit terminari nisi per uinciones, impossibile est anima pfecte beatificari quod resumatur corpus. **L**ontra anima gaudet nunc deo, post iudicium vero non in infinitum, bonum corporis est bonum finitum s3 finitum additum super infinitum nihil augerit, qd bonum corporis non auger pmi um ergo re. **I**te tanta gratia est in anima eruta quarta corporis est corpori coniuncta, qd simili vide de gloria. **I**te cum deus se offerat aeternitate in aperta visio sicut post iudicium, quare non est ita modo de pfecta gloria sicut post iudicium. Si dicas qd propter appetitum amittendi corpus. **C**ontra. Hoc de diligendo deo. Anima eruta in corpori est continua, et si non vita vel sensu in affectu, ut sine eo nec possit nec valeat consumari. **I**te Aug. xiiij. sup Ben leqns

Hoc intelligentia huius ptes queritur de gloria corporis. Et circa hunc duo principali qd sunt. **P**rimo qd de gloria corporis in generali. Secundo in speciali. Circa primum qd suntur principali tria. **P**rimo qd de corporis glorificatione. Secundo de totu distinctione. Tertio de sensuum remuneracione. Circa primum qd sunt duo. **P**rimo qd virtus gloria corporis sit de substantia beatitudinis. Secundo queritur de origine beatitudinis corporis siue glorie.

Questio. **I** Circa quam pceditur sic et ostendit qd gloria corporis sit de beatitudinis substantia siue augmento gloria anime, pmo qd autoritatem magistri in littera. **S**ine scrupulo inquit credendum est eos habituros maiorem gloriam post iudicium qd ante, qd maius erit gaudiu et amplior cognitione. **S**ed ista respicit essentiam beatitudinis. qd re. **T**ertio. **B**en. de diligendo deo. **A**nima eruta in corpori est continua, et si non vita vel sensu in affectu, ut sine eo nec possit nec valeat consumari. **I**te Aug. xiiij. sup Ben leqns

februant deo ut obliniscantur sui, qd si sui obliniscantur multo

Liber

Quartus

magis corporis. Itē maiores mot⁹ absorbēt minores. q̄cūz
mot⁹ amoris i deū un⁹ portionabilis sit maior q̄ in cor
pus. & totalis absorber illū. Itē appetit⁹ ad ministrā
di corp⁹ impedit. q̄ multo fort⁹ administratio. Si em
amor alicui⁹ pōt retrahere a deo cum est absens. multo
fort⁹ cū est p̄sens.

29 Itē corpus nūq̄ fiet sp̄s q̄uis fi
at spirituale. ergo liberorē sp̄s a corp⁹ absolv⁹ q̄ al
ligat. q̄ melius disposit⁹ ad suscipiēdā b̄itudinē p̄ferrā
B. dōm p̄ b̄itudinē dī gaudiu⁹ p̄ cēnū. gaudiū autē pōt
dici mār⁹ quadruplē. Aut q̄ de maiori obiecto. aut q̄
ex maiori habitu. aut q̄ de plurib⁹. aut q̄ ex codē habitu
intēs⁹. P̄mo mō mai⁹ gaudiu⁹ q̄ de maiori nō regis. nec
respectu eiusdē nec respectu diversoz. q̄ gl̄ibet gaudet
de bono iſuſto. Sedō mō mai⁹ iuuenit respectu diversoz.
q̄ mai⁹ habet gaudet petr⁹ q̄ lin⁹. s̄z nō regis rei
spectru eiusdē q̄ ad diversa tpa. q̄ nō hēbit maiori ha
bitu petr⁹ p̄ iudicium q̄ bz nūc. L̄terio mō mai⁹ q̄ lati
us & de plib⁹ regis in codē fm̄ tpa. q̄ petr⁹ de plib⁹ gau
debit p̄ iudicium q̄ bz nūc. q̄ de glia ame & corporis. & de glia
om̄i salvādor. S̄z nō ē mai⁹ b̄ illū illud diversoz. q̄ de
tot & c̄s gaudebit vñ sc̄us p̄ sic & maxim⁹ sanctus.

Quarto mō mai⁹ q̄ intēs⁹ regis & respectu eiusdē & re
spectu diversoz. q̄ vñ intēs⁹ mouet q̄ al respectu
eiusdē. q̄ ex codē habitu intēs⁹ moueb⁹ s̄ia resumpcio
corpe. q̄ nullū hēbit retardās. L̄cedēdū ē igis p̄ glorifi
cationis corporis fac ad mai⁹ gaudiu⁹ q̄ ad extēsionē. facie
ntia q̄nū ad intēsionē. nō augēdo b̄tū s̄z remouēdo ipē
dimērū. vñ nō facit ad angmētū p̄mū cēntialis p̄ncipa
liter s̄z ex vñt̄. & cēdēdē sur rōcs ad b̄. Ad illō q̄ obz
in p̄tr̄iū & nō gaudebit de maiori. dōm q̄ nō tenerbz s̄z
q̄tū ad b̄ nō dī mai⁹. si de eē intēs⁹. S̄līt̄ q̄ secūdo
obiecto de grā p̄z. qm̄ p̄a grā dī b̄tū. & idē etiā b̄tū glie
ē i s̄ia crux tpmō q̄ vñta. s̄z p̄ illū nō traītē mouet
ur. & b̄ retardāre appetit⁹. Ad illō q̄ obz q̄ oblit⁹
sc̄t̄ sui. dōm q̄ b̄ nō intelligit q̄n amet se. s̄z q̄ ois amor
pruat. q̄ nō refert in deū ab altera auferet. & certe s̄ia
nō appetit corp⁹ amore pruat s̄z ad gloria dei. Uel dōz
q̄ Bern. loquut⁹ de beatis post resumptionē sc̄t̄ stolē.
Ad illō q̄ obz q̄ maiores mot⁹ absorbēt minores. dōz
q̄ vñt̄ q̄ absorbēt. s̄z nō ita vñ nō sint. s̄z vñt̄ traīm
tē appareat. sunt tñ & apparet alio⁹ mō. & iō q̄uis pa
rū. in aliō mō minūt⁹ mot⁹ minores ipsi maiores s̄z vñ
canſ. Ad illō q̄ obz q̄ si appetit⁹ ipedit magis p̄nūtia
33 dōm q̄ appetit⁹ duo dī. s̄. amor alicui⁹ rei. & carētā
illū. Qñi igis ipedit. aut rōne amoris. aut carētē. Si rō
ne amoris. nūc magis ipedit res p̄ns. Si rōne carētē nūc
nō ipedit. cū carētē p̄nūtia remouet. Ad illō q̄ obz
q̄ sp̄s absorbēt ē liberorē. dōm q̄ ē sp̄s a corp⁹ abso
lut⁹ subā & affectu. & iste ē liberrim⁹. Et ē sp̄s alligat⁹
affetu & solut⁹ subā. & iste nō ē liber. q̄ aliquid vult q̄d nō
bz. Et ē sp̄s alligat⁹. Cōstātia & affectu. & tūc aut corp⁹
ē inobedīs. & talis nō ē liber. qñ nō pōt bz q̄d vult. aut
pōia obediēs. & talis nō ē liber libertate sibi suenītē. q̄ ni
bil vult bz nūl q̄d pōt. & video bz om̄e q̄d vult.

Quesitio. ii.
De origine b̄itudinis sive gloria. vñt̄ sit a glia s̄ia ori
ginalit. Et q̄ sic vñ. dionysii ad dioscoroz. b̄itudinē nō ē
corporis. s̄z ab aīab⁹ redūdat in corpora. Itē gloria inest
corp⁹ p̄ resurrectionē & resurrecio p̄ vñionem s̄ia. q̄ ab
s̄ia iest corp⁹ gloria. Itē sp̄lū vñ q̄d ad ipassibilitatē. q̄
vñ dīc p̄ha egrediēt̄ s̄ia expirat & marcescit corp⁹. q̄ cū
sit icongalē bz ab s̄ia. Si dicas q̄ loq̄ fm̄ statu ihū
aug⁹. de p̄ha religiōe. corp⁹ nō hēbit stabilitatē nisi q̄ ani

mā. & b̄ p̄ deū. Itē de sp̄ualitate vñ. q̄s fug illō. j. Co. xv.
nouissim⁹ adā in sp̄m viuificātē. dīc glo. q̄s s̄ia sp̄s p̄
fecte adhēret deo. sic viuificat vt corp⁹ sp̄ual efficacit.
q̄ manifestat. Cōtra. qñ cūq̄ aliquid ē alicui⁹ origo p̄ re
dūdatā. s̄ilitudo ē v̄trobz & vñuocatio. S̄z claritas
corpis & sp̄s sunt claritates equo. q̄ b̄ nō redūdat in
millā. Itē oē q̄d ē ab alio p̄ redūdatā. illō separo iā nō
est. q̄ s̄ia separat a corp⁹. corp⁹ fieret obscurū. q̄d vñ ē
cōuenit dicere. Itē q̄d bz totalitē ē p̄ redūdatā ab alio
illi p̄mū p̄cipiat. p̄nates illas sine alio iūmatiōe
er p̄te sui. q̄d s̄ia glōsa vñiret mō corp⁹ passibili. p̄mū
faceret ipassibile. s̄z b̄ p̄ stare. q̄d p̄ de passibili p̄ na
turā sit ipassibile ē a virtute iūnitā. q̄d nō ab s̄ia. Item
s̄ia p̄sumē erat glōsa. & corp⁹ p̄sumē passibile. q̄d b̄
alios defec⁹. q̄d b̄mōi defec⁹ nō p̄uan⁹ p̄ glōna s̄ia. s̄z
q̄ glōratē absolute corporis. q̄d tē. B. dōm q̄ ē loq̄ de cor
tib⁹ corporis in q̄b̄ er p̄glōficiatio p̄slit. vel q̄tū ad di
spōlitioe. vel q̄tū ad iūmatiōe. S̄i q̄tū ad dispo
sitionē. sic dico q̄ dicūt dispositions q̄ s̄ia glōratē ab
solute ip̄i⁹ corporis q̄ dānē s̄bi a deo in er reformationē
S̄i q̄tū ad iūmatiōe. sic dico q̄ s̄ia glia s̄ia ab
s̄ia glōsa. Unū s̄ic in p̄nti s̄ia in corp⁹ iūfuit. & q̄ illā iū
fuentia corp⁹ ē colorati⁹. corp⁹ ē durabil⁹. corp⁹ ē b̄
tuos⁹ & agili⁹ q̄d cū s̄ia separat. sic s̄ilīt̄ dico i. p̄posito luso
mō. q̄ s̄ia glōsa iūfuit in corp⁹ oēs dōres istas ad q̄s
dispositionēs b̄bāt. p̄ sui reformationē p̄ficiat & iūmatē
Unū credo q̄ si corp⁹ segrat. q̄ ēt̄ agile & ipassibile. nō
in ita vñt̄. Et q̄ b̄ patēt obiecta ad vñrāq̄ p̄t̄. Nā p̄
me rōnes ondit q̄ s̄ia in corp⁹ iūfuit. q̄d vñt̄ vñt̄
ēt̄ ad iūmatiōe. S̄i de rōnes ondit q̄ nō s̄ia tota
liter in corp⁹ p̄ redūdatā a glia s̄ia. & b̄ q̄d vñt̄ ē. p̄xi
gū em̄ q̄ dī formē habile ut p̄ infūctiā s̄ia illa habi
tas p̄sumē. Ad illō q̄d obz de sp̄ualitate. dōm q̄ vñ
rū ē vñt̄ agēs & partis cōcīat in materia. s̄z nō ē ita s̄ia
& i corp⁹. vñ s̄ia immobiliis crūs p̄ iūfuctiā causat morū i
corp⁹. sic i alijs p̄p̄tarijs. sic dī calor. aīal s̄ia obz s̄ia.
Q Onsequentē q̄tū ad secūdū articulm q̄tū de do
tū distinctionē. Et circa b̄ duo q̄tū. P̄io q̄tū
ē nūero & sufficiēt̄ dōtū. S̄i dōtū q̄tū de glō
reip̄larij.

Quesitio. i.
Lūra quā norādū p̄dōtes corporis iūueūt̄ q̄tūt̄ as
signari. s̄. claritas. ipassibilitas. subtilitas. & agilitas.
S̄z q̄ debet ē pauciores vñ. q̄dōtes sunt in corp⁹ fm̄
q̄d copaf ad aīam. s̄z tm̄ duplē corp⁹. s̄. vi morōt̄ vñt̄
fictio. q̄d vñt̄ s̄t̄ due dōtes. Itē tm̄ tres dicūt̄ esse
virces fm̄ q̄s aīa regit corp⁹ & p̄ficiet̄ & mouēdō. s̄. na
turalis. vitalis & sial. & tm̄ b̄ dicūt̄ tres sp̄s incorp⁹
s̄. vñt̄ s̄t̄ tm̄ tres dōtes. Itē dōtes aīa s̄t̄ tres. q̄d s̄ia
p̄liby dōtādā ē q̄d corp⁹. s̄ia nō bz nisi tres. nē
corp⁹. Cōtra q̄ s̄t̄ p̄les vñ. q̄m s̄ic claritas facit ad
pulcritudinē. ita & p̄mū grūtēria. Unū aug⁹. de cui. dī.
pulcritudo ē qdā p̄t̄ grūtēria. cū qdā coloris suauita
te. q̄d s̄ic claritas ē dōs corporis. sic & grūtēria. & sic tē.
Itē s̄ic corp⁹ ad b̄ q̄ sit aīa & grūtē organū regit debi
tam glōratē. ita etiā debitā p̄t̄t̄. q̄d s̄ic assignāt̄
dōtes p̄t̄ glōratē. ita etiā a p̄t̄ glōratē. q̄d p̄les s̄t̄ q̄d
q̄tūordicē. Itē An̄thel. in li. de b̄tūdūm̄ bz ponit se
p̄t̄ ē p̄t̄t̄. q̄d s̄ia glōficiat in corp⁹. agilitatē. fo
titudinē. libertatē. salutē. volupratē. lōgevitatē. pulci
tudinē. q̄d vñt̄ s̄t̄ mltō p̄les q̄d p̄ficiet̄ q̄tū. B. dōz
q̄ numer⁹ istaz dōtū s̄ia qualitatē p̄ficiēt̄ corp⁹ ac
cipif. et sap. m̄. fulgebūt̄ iūfisti & tanq̄ s̄entilla in barun
dinēo dīcurrēt̄. In fulgo. claritas. in scintilla ipa
sibilitas. in aquadūt̄ subtilitas. in discursu agilitas

sibilitas. in arundine eto subtilitas. in discutu agilitas.
Ratio autem isti numeri accipit multiplicem a diversis.
Ex primo modo cum cam finale habet modo Dicit enim quod corporum resur-
git disponit et dotes proprieatatem gloriam alicuius constituit in effectu co-
gnitione cognitum et ratione affectum. Ad cognitionem
autem duo requiriuntur scilicet spiritualitas et luminositas. quod cognoscens debet esse spiritualis et debet habere lumen. et ideo propter co-
gnitionem alicuius est in corpore subtilitas et claritas. Unio au-
tem amoris est liberatio fortis. fortis enim est virtus di-
lectio. Proprietas libertatis debet esse corporis agilitate. proprietas fortitudinis et dissolubilitatis debet corporis esse impossibiliter. et sic pa-
ter et quatuor sunt dores. Secundo modo accipit cum cam effi-
cientem. Dores enim homini in corpore ut supra ostenditum est con-
sumantur et pfectio habet esse ab influentia alicuius in corpore.
Etiam autem in corporis influenti duplitas. sive pfectio et vel motor.
Ut pfectio alicuius gloriosa influens vivificando vita immorta-
li. vel motor mouendo motu infatigabiliter. alioquin non esset
gloriosa nisi excluderetur morte et pena. Quia ergo vivificat
vita. id necesse est in corpore esse dispositionem ad vitam. et hec
est lucis abundantia et claritas. Quia vero vita immortali-
tatem est corporis habere dispositionem ad immortalitatem. et ita est im-
possibilitas. Quia vero motu infatigabiliter mouet. ideo
quod nihil resistatur. et ideo subtilitas est in corpore. Quod
tertius est et quod nihil retardetur. et sic agilitas. et sic praeceps quod quatuor
sunt. Tertio modo accipit cum cam formalem. Dicit enim
aliquis quod in corpore nostro cum sit natura celestis et elementaris.
modo dicitur elementaris. sed postmodum natura celestis que
est natura lucis. hec erit etiam formalitas et complectio corporis.
Et quod lux habet quatuor istas proprietates sive per tria in ra-
dio. sive claritate. sive illuminatio. impossibilitatem quod nihil cor-
rumpit. agilitatem quod subito vadit. penetrabilitatem quod cor-
pora diffringit sine contumaciam corruptioem praesertim. sic etiam corpus
gloriosum in quo dicitur natura lucis quatuor habet do-
tes. Quartus modo accipit cum cam materiale sive corporis no-
strum est compositum ex quatuor elementis. et quod elementa
sunt imperfecta. quadruplicem habet ab eis de defectibilitatem.
Ab aqua que est elementum humidum et passibile habet passi-
bilitatem et corruptionem. Ab humido aqueo corporis cor-
rumpit. A terra vero habet obscuritatem. quod est elementum
opacum. Ab igne animalitatem. quod calor consumit con-
tinuum. ideo continua indiget aliud ratione ciborum. Ab aere ve-
to habet infirmitatem. ac enim faciliter innaturat et cedit cui
libet impellenti. Omnis igit quatuor isti defectus debent per
bona opposita removendi ad hoc quod corporis sit perfectum
perfectione completa. ideo quatuor sunt dores. Contra corruptionem
impossibilitas. contra obscuritatem claritas. contra
animalitates spiritualitas. contra infirmitatem virtus siue pe-
nitentia. et hec ultima sumptio convenientior est in
omni. quoniam responderet autoritati et rationi. Autoritas
sancti apostoli. I. ad Cor. xv. Ita enim sicut apostolus. Se-
minat incorruptionem. recte urget in incorruptionem. ecce im-
possibilitas. Seminat in ignobilitate. surget in gloria
ecce claritas. Seminat in infirmitate. surget in virtute
ecce penetrabilitas. Seminat animale surget spiritua-
le. ecce agilitas. Unde apostolus sumit dores per comparationem ad
illos quatuor defectus quos removet. Similiter Augustinus.
de cuius deo. Et aperit a corporibus nostris omnis dei
formitas. omnis tarditas. omnis infirmitas. omnis cor-
ruptionio. Omnis deformitas per claritatem. omnis tarditas per
agilitatem. omnis infirmitas per spiritualitatem. omnis corruptio
per impossibilitatem. Localiter etiam per situ rationi. dores
enim corporis dicitur non oculi qualitates sed qualitates nobiles
et principales de novo superadditas nature. Et quod de novo
additae nature debet accipi cum naturales defectus. et haec

fm cās pncipales q̄ s̄c̄ quo: elemēta. p3. q̄ ista via h̄c
om̄s ē magis cogrua. Et his patet obiecta. Q̄ em̄ obij
cit q̄ aia cōparat dūplicē tm̄. dōm q̄ aia fm illas du
as comparationes ad corpus vt motor et perfectio
requiri in corpore quatuor dīpositiones vt ostend
sum est prius. Ad illud qd̄ obr̄ q̄ plures dñt esse do
res anic̄ q̄ corporis. dōm q̄ dotes aie attenduntur fm po
tētis sed dotes corporis fm qualitates re: piciētē elemē
ta. video patet quare illa tres. istud plures. Ad illud qd̄
qd̄ obr̄ de cogruētia p̄tu: t̄ q̄ntitatē. dōm q̄ illa erit que
nunc ē in q̄b̄ p̄uenītē. lō nō ē aliqua de nouo dōs pe
nes ipam. **Questio** i. k.
Tūtum dotes corporis equaliter sint in omnib̄ v̄l fm ma
gis 2 minus. Et q̄ equaliter videtur. q̄ magis 2 min⁹
dicitur p̄ admītione contrarij minoē 2 magis. Quo
niā ibi tm̄ sumū ē ybi nihil admixrum est de contrarij.
sed om̄es dotes in omnib̄ beatis nihil habet admixtum
de contrarij ergo in omnib̄ sunt equaliter. **I**te de im
possibilitate videtur. q̄z ad Lox. xv. sup̄ illō alia cla
ritas r̄c̄. dicit glo. In dīfērēti gloria resurgēt. s̄z hoc cō
muniter habebūt q̄ incorrupti erūt. hoc ḡ cōmune aut
dicitur fm equalitatē. aut fm magis 2 minus. Nō fm
magis 2 min⁹. alioq̄ similiter 2 gloria. ergo fm equa
litatē. **I**te vñu corp⁹ nō dicitur altero subtilius. nisi
quia aliquid p̄t penetrare qd̄ nō alterum. sed quodlibet
corp⁹ glorificatū poterit om̄e corp⁹ penetrare. ergo r̄c̄
Ite agilis dī qd̄ p̄t citi⁹ moueri. s̄z q̄ctio voler spi
ritus ibi. p̄tin⁹ erit 2 corp⁹. vi dicit augustin⁹ de ci. dei
r̄c̄. ergo quodlibet ē agile in lūmo. a simili ergo argua
tur de claritate et alijs. **Contra**. i. ad Lox. xv. Alia
claritas solis r̄c̄. Si ergo dīfērēti ostēnū est claritas
pari rōne et alie dotes. **C**item dotēs animi sūt scđm
plus et min⁹ v̄ supra ostēnū est q̄ liberius vider vñus
q̄ aleer. ergo 2 dotes corporis. **I**tem anima q̄ pl⁹
scrutuit deo. et meruit excellētiores haber dotes. q̄z cor
pu: s p̄ qd̄ ania pl̄ us seruuit deo et meruit deo similit
Ipo. dōm q̄ dotes in corpib̄ beatorum sunt fm plus
2 minus et pfectius et minus pfectum ī diuersis. **A**d
cius intelligētā notandū q̄ quedā recipiunt magis et
minus q̄ contrarij imp̄missionem. v̄puta quando co
rum v̄trūq; contrarij est aliqua natura. vt albus
2 nigrum. Quedam recipiunt magis et minus p̄ access
sum ad complementuz. vt sunt illa quo: oposita sunt
puationes. vt bonū et lucidum. Dico ergo q̄ dotes cor
poris recipiunt magis et minus p̄ accessū ad terminū.
non p̄ immixtione contrarij. Et pho patet solutio ad p̄
mum. Rursus notandum est q̄ in recipientib̄ magis et
minus quedā sunt que dicūt puationē simul et positi
onē. sicut impossibile quod dicit virtutem ad nō pa
tiendū. et dicit puationem passionis. similiter subti
le et agile. Et dico q̄ q̄ctum ad pustulātē. q̄z toruz 2 vñi
versaliter p̄nat qd̄ recipit magis 2 min⁹. Sed q̄ctum ad
positionē que nō est in lūmo recipit magis 2 min⁹. et p
hoc patet argūmenta sequētia. Q̄ v̄o obr̄. agilis dī. r̄c̄.
intelligēdū ē sine retardatō. nō q̄ subito s̄z q̄ repente.
Dūsc̄nter q̄ctum ad tertium articulū circa h̄ q̄ de se
sūt remūteratō. Et sup̄posito q̄ erit i p̄tia. q̄ erit
aia bns̄ oēs suis potētias cu nullā amittat. erit etiam
corp⁹ bns̄ organa oia. circa h̄ duo q̄ntū. Primo q̄ntū
v̄t i p̄tia oēs fētus h̄cāt suos act⁹. Secundo v̄t sens⁹
illi q̄ sūt suo actu cōḡsc̄at p̄ receptoz spēi.
Questio i. l.
Q̄ oēs s̄lūt̄ erit i suo actu oñdis. q̄ nobilior ē potētia cō
tecta suo actu q̄ lecōntia. s̄z oēs potētia erit ibi in statu
nobilissimo. ḡoēs erunt dūctē actu. ergo r̄c̄. **F**rem
sicut anima apparet vñtū corporis. ita sens⁹ p̄cepto.

Liber

Quartus

Et ad hoc quod aia pfecte glorificetur necesse est vniuersi corpori ut ille appetitus quieteret. ergo similiter necesse est sensum omnem vniuersi obiecto. Et yno sensus obiecto ad obiectum est mediante actu. g. r. Itē constat quod corpore munera q̄ scrivit aie. g. r. sensus dicitur remunerari. s. ois porētia nata delectari si pfecte remuneratur. in pfecta delectatione cōstituitur. q̄ scilicet enim in illo. et hec dēs ē delectatio. Et hoc pōt pbari p simile in damnatis. q̄ ibi erit continuo dolor i sensu. ergo in beatissima delectatione. Ex hoc sic arguo. Nulla porētia delectat nisi in eo quod cognoscitur. Et sensus nō cognoscitur nec organū. nec quod supra se est. ergo cū nullū solū cognoscatur nō delectat nisi in actu. g. r. Itē summa delectatio potentia est in suo actu. ergo si sensus ibi delectat. in suis actib⁹ delectat. g. r. Preterea si delectatio sentit. sicut scilicet si doleret q̄ sentiat. ergo cum pbatum sit delectationes esse omnibus sensib⁹ oportet q̄ omnia sentiantur. Itē vñ⁹ est in suo actu qui est specialissim⁹. vñ. Job. xiiij. in carne mea vidi deum. Et Apocal. j. v. debet eu omnis oculus. Et Aug⁹ dicit q̄ virtus reficiet in contemplatione humanitatis. in libro de spiritu et aia. Est etia ibi sens⁹ tact⁹. qd̄ patet. q̄ vñ corp⁹ glorificatus poterit aliud amplexari et iste est maximus materialis. q̄ cū sit ibi act⁹ sens⁹ specialis et materialis. ergo omniū sensuum. Littera q̄ nullus sens⁹ sit ibi in actu videtur. q̄ omnis virt⁹ fuita p̄pōt in vñ q̄ quādo dispergit ad multa. Et anima habet virtutē finitam. ergo et intensius moueret si in solū deū moueret cognitione et delectatione. q̄ cognitor delectatio sensuum minuit mortuū in deū. ergo et gloria. Et nihil debet ibi esse tale. ergo r. Itē si est sensus in actu. aut ille ē cū delectatione aut sine. Si nō est cū delectatione. g. nō est in actu pfecto. Si vñ est cū delectatione. s. q̄ quādo aliquis delectat in uno oppositor. tristis in reliquo. quādo delectat in medio. tristis in extremis. ergo si delectas in percipiendo. possibile est tristis in nō percipiendo. Si diccas q̄ nihil sibi repugnat nec corrupit prius corruptionem. saltem carentia rei inducit tristitia. cui⁹ pfectio afferebat delectationem. g. r. Itē qui dā sens⁹ sūt. p̄pē indigentia ut patet de gustu ad restitutio[n]ē depediti. Sed tunc tollit omnis indigentia. ergo

42. r. B⁹. dicēdū q̄ est posse sentire ex cōiunctione porētie clivis organo bene disposito. et est posse sentire ex cōiunctione ipsi⁹ cū obiecto. Quoniam igit̄ ibi erunt omnis porētia sentienti. qm̄ vñ obiecta omnū sensuum nō erunt gloria s. q̄ vñ dā. id. quidā erunt in actu suo. quidā vñ nō. Obiecta vñ erunt sensuum sūt. p̄ficiates absolu te que reperiuntur in corpe glorificando. v̄pote coloris. visus et levitas ipsi⁹ tact⁹. et q̄ corp⁹ gloriosū resurget cū luminositate et levitate. erunt ibi obiecta duorum sensuum id est sens⁹ erit in suis actib⁹. Obiecta vñ aliorū sensuum nō sūt. p̄ficiates cor⁹ et glorificati. nec p̄ficiates absolute s. emanatores a corpore. vñ odor et son⁹ et sapor. et quia nō erunt in patria. id. r. Alia etiā ratio sumit ex parte medijs. q̄ medijs in visu pōtē omne qd̄. h̄z rōnē p̄pē. medijs in tactu ē coro sibi cōiuncta. et iō q̄ ista duo media erunt in patria. et isti duo sens⁹ in suis actib⁹ erunt. alio vñ minime. deficiētib⁹. sibi medijs. nisi forte q̄s interfici in auditu de quo relinquitur in dubio. sicut de laude vocalium patria. quam ibi ponere nec videtur necessarium nec ineptum. et ideo hic opinari est licitum. Au illud g. quod obiectis q̄ omnis erit in actu. p̄pē nobilitate potēt maiore. ddm q̄ est act⁹ pfectiois. et act⁹ qui h̄z impfectionē cōiuncta. et qm̄ act⁹ gustandi h̄z impfectionē cōiuncta ratione stat⁹. et silt̄ olfact⁹ ratione obiecti quod

nō glorificat. et habebit fieri p̄ mediū receptiuū pegrine im pressiois. ergo r. Ad illud quod obiectis q̄ apparet sensus vniuersi obiecto. dicēdū q̄ ali⁹ est mod⁹ appetendi. ille em̄ aie appetitus est ratione pfectiois esse naturalis. sed iste solū est quārum ad bene esse. nō ille nō pōt immuniti corp⁹ vniuersi. iste potest si in talis statu ponat q̄ illo obiecto non egat. Ad illud quod obiectis delectatio dēm q̄ delectatio est in sensu duplī. Una p̄ reducātiō. Alius q̄ obiecti presentia. sicut qm̄ aia est inter plementa delectatione. ita inebriantur et potēt sentiendi q̄ nullo modo querunt nec egēt exercit⁹ delectari. et hec delectatio erit p̄mū om̄ sensuum. et om̄ib⁹. h̄c autē delectationē nō habet a se nec ab actu suis s. ab actu aic. et id nō oportet q̄ ppter ista sunt sens⁹ i suis actu. Alius ē delectatio p̄ obiecti p̄ueniens p̄tia. Et q̄ solū sunt duo sens⁹ q̄ habent obiecta gloria. id solū in duob⁹ est. h̄z nō est p̄mū nisi valde accidentale. q̄ nō magis est alio sens⁹ in illis absentia q̄ in pfectio. Altud patet. Ad illud vñ q̄ obiectis q̄ nullū sit sens⁹. q̄ vñ⁹ act⁹ impedit aliud. ddm q̄ verū est qm̄ vñ nō ordinat ad alii. nō sicut p̄posito. s. act⁹ rōnis reducat in sensum. et act⁹ sens⁹ originat et subservit actu rēns. et id vñ⁹ vigorat et alio. Ad illud qd̄ obiectis q̄ vñ⁹ pfectio delectatio ibi tristitia. ddm q̄ quidā delectatio i obiecto. q̄ est p̄ueniens p̄ficiens. et cōseruātis. v̄pote cōb̄ieciū respectu sens⁹ corporis. Quidā q̄ est p̄ueniens et p̄ficiens. v̄t itellect⁹ intelligibili veritate. Quidā q̄ ait tum est conueniens ut sensus gloria nō p̄ficiens. q̄ tenuis p̄ficiens. nō p̄ficians. q̄ incorporealit. et ral nō tristitia in contrario. q̄ nō ledit in absentia. q̄ nō efficiat impfectio. Qd̄ p̄mū nō delectat tristitia. q̄ scđo nō nō. Utilitatis rō pcedenda ē q̄ illi sens⁹ q̄ sunt p̄ indigentia non manebunt in suis actib⁹. et sic patet totū.

Quodlibet. m
Ut illi sens⁹ q̄ sunt in suo actu cognoscatur p̄ceptio ne sp̄ci et sic videtur. q̄ ois cognitio est mox ad aias. s. ois mot⁹ ad aias ē aliqd recipiendo. g. r. Itē omnis cognitione p̄pynone cognoscibilis cū cognoscere. s. sensus gloria sūt aliquid cognoscere cui nō vñ⁹ sūt veritatē et cui nō habet p̄ natura sp̄m. g. habet vniuersi mediante sp̄ recipienda. Itē quādo speculū est clarus et purus tanto est ad recipiendū magis ydonū. Sed sensū glorioſorū organa sūt purissima et tenui data a formis obiecto. ergo r. Itē ordo naturalis est ut obiectū infundat i organū. s. natura nō tollet p̄ gloria. g. organū recipiet. Contra. Aug⁹. in. vñ. mu. et est p̄posito p̄ senato. Min⁹ noble nō agit in magis nobile. sed qd̄ recipit ab alio part. ab illo. g. vñ⁹ nō poterit recipere a corpore inferiorib⁹. cū organū erit sit nobillissimum. Itē orbis p̄mū nō recipit pegrinā impfessionē p̄pē rōbilitatē et incorruptionē. g. si ocul⁹ est nobilior p̄z r. Itē si ē ibi receptio de nouo. cū nō sit receptio facies cū sensu in actu nisi assit iudicium. g. ē ibi iudicium. g. cogitatio aie. ergo noua cogitatio. vita volubiles cogitationes q̄d̄ est contra Augustinū. Itē immutationē re ceptionē aialē antecedit immutatio naturalis. s. corpus glorificatum et eius organū cū sūt incorpribile nō recipiet naturalē immutatio. g. r. R⁹. ad hoc dīr 48 erunt aliqui q̄ non est receptio ab extrinseco. s. aia om̄iū q̄ vult videre sp̄s facit in oculo. et videt. q̄tū oido erit commutabilis. quia nō erit receptio venientia ab inferiori. s. a superiori. Et hec solutio nō pōt stare. P̄mū qd̄ q̄ quereretur oido. cū sp̄s sp̄ualis fieret corporal pfectu fieret ipse. S. cđo q̄ ita videret absens ut p̄nia. its oclis clausis sic aptis. S. cđa positio ē q̄ est sen-

sus s_z nō est int^o suscipiendo s_z extra mittendo virtutē
q̄ non recipet sed influer. Sed ista positio adhuc nō
potē stare cū cognitio sit in ynitio cū organa sunt maxime
habilia ad recipiendū. Tertia positio est q̄ sensus
glorificari cognoscū recipiendo sp̄m ab ipso sensibili
49 et concedendū sunt rōnes ad hoc. Ad illud qd̄ obijct
q̄ minus nobiliter. dici potest q̄ nō oportet q̄ obiectum
sit nobilior organo in quod agit simpli sed fm̄ quid in
b̄ sc̄ qd̄ b̄ specie. et illud ē in vidēdo. et b̄ sufficit ad agē
dū. vel alius dōm. q̄ minus nobile non agit virtute p̄
prīa sed aliena. et in sensu glorificato est natura duplex
in oculo p̄spicui et luminis. quādo igitur vider corpus
se luminosius. illud corp̄ sua virtute propria in se facit
sp̄m in oculo. quādo vero minus luminosum vnu
so rōte propria in se facit. et sic patet illud. Ad illud qd̄
obijct de aliena imp̄ssione q̄ nō est in obo. dōm q̄ ibi
vocab aliena imp̄ssio que est via ad corruptionē. sed de
si hac nō intelligit hic. Ad illud qd̄ obijct q̄ cogitatio
nes volvunt. dōm q̄ cogitationes voluntēs ē duplē. Uno
mō quia intellectus aut habet deficiū affectū in vno
hoc mō est in via et non erit in patria. Alio mō est q̄ p̄n
cipaliter et continue vnu. et alia multa p̄pet̄ illud et tunc
illa multa mō vnu mō aliud. et hoc bene erit in patria. ta
52 lis est in p̄posito. Ad illud qd̄ obijct q̄ immutatio
naturalis p̄cedit. dicendū q̄ immutatio naturalis ē du
plex. quēdā est p̄ receptionē et abiectionē. ut calidi atri
gido. et b̄ nō erit. Quedā per receptionē tm̄ ut p̄spicui et
luminoso. et hec erit.

Onsequenter queritur de secundo articulo princi
palis cōde gloriae coris in spāli q̄ sūst̄it in quō
tōibus. et circa hoc fm̄ q̄ quatuor sunt doles quatuor
principaliū q̄runtur. Primo q̄rū de dote impassibilitas.
Secundo de dote claritas. Tertia de dote subtilitas.
Quarto de dote agilitas. Licea p̄m̄ queruntur duo
Primo querit vrum corpus sit passibile ab intrusio
nē. Seco q̄rū ex sit passibile passio euenientē ab extrusio
nē. **Q**uestio. ⁿ

Licea quā sic p̄cedit et ostendit q̄ corpus non sit passi
ble ab intrusio. Aug⁹. xiiij. te. ciui. de. Aberrit a corpo
rib⁹ nostris omnis deformitas. omnis infirmitas. ois
corruption. **J**ē rōne videt. quia passio corporis cōri
stat animā. Corpus enim qd̄ corrupit aggrauat ani
mam. sed gaudiū beatitudinis est impenitentia tristitia. q̄
z̄. **J**ē si interius patet. ergo aliquādo corruptus
sed anima gaudet de vnitio sui ad corpus. et gaudium
beatitudinis est gaudiū et securū. hoc autem non esset si
esser dissolubile. ergo z̄. **J**ē anima gloria est perfecta
sūma omniū formarū. et sic est q̄ aliqua forma est ita no
bilis q̄ omnino terminat appetitū sue materie. ut for
ma corporis vnu ergo multo fortiū anima gloria ap
petitū sui corporis. sed forma terminans appetitū mai
terie facit ipsam incorpoream. ergo z̄. Contra om̄e co
positū ex contrariis est corruptibile et passibile. sed cor
pus gloriū est huiusmodi. ergo z̄. Si dicas q̄ nō
maneat contraria. quia contraria non sunt fm̄ substantiā
s̄ fm̄ qualitates. et manent fm̄ substantiā nō fm̄ quali
tates. Contra a corporibus gloriis vnu dicit Aug⁹. vi
cia detrahunt. et natura seruabit. s̄. qualitates elementa
res sunt eis naturales. ergo manebūt. Si dicas q̄ ma
nenet fm̄ essentias non secundum actum. Contra. vnum
quodq̄ nobilior est quando est coniunctum actus q̄
quando non. ergo. z̄. Si dicas q̄ actus ille est imper
fectionis. Contra elementa plura impossibile ē vnu
read cōstitutionē coris vnu nisi q̄ mixture. ergo ne

cessē ē elementa misceri. S̄ vbi ē mixtio necessario est
mutua actio et passio et qualitatū contratio. et vbi hec
sunt elemēta sunt in suis actibus. ergo z̄. **J**ē corp⁹
gloriū erit nobilior cōplexionis q̄ nunc. s̄ q̄to
oliq̄ corp⁹ elemēta et atarū nobilioris ē cōplexiois.
tanto passibili ē. qd̄ p̄z. q̄ passibili ē corpus anima
lis q̄ plantæ. et bovis q̄ bruti animalia. ergo corp⁹ glori
ficati magis q̄ nū erit passibile. **J**ē elemēta misce
tur in corp̄ illo. aut ergo equaliter. aut iequaliter. Si
inequaliter. cōmixtio via ē ad dissolutionē. Si equaliter
aut adequatione punctali. aut citra. Si adequatione
punctali. ergo ois corpora ēēt ciusdē cōplexiois et nobili
tatis qd̄ nō ē vnu. Si nō punctali. ergo vnu aliq̄ mō ex
cedit reliquū in brute. sed excessus generat aliq̄ mō pu
gnam et litem. et hec dissolutionē. ergo z̄. Item aut
erit in corp̄ calor aut nō. Si nō. nec opatio anime. cuz
opatio motus et sensus et vita sit mediāte calor. Q̄ si
cibū calor. sed calor indiger pabulo. q̄ ei ē cōsumere. s̄
om̄e qd̄ indiger pabulo ē corruptibile et passibile. ergo
z̄. **D**ōm q̄ oēs concordat in hoc q̄ corpora illa sūt s̄
incorruptibilis et indefecibilis. s̄ rōne sumū et diuer
sis causis. Quidā em̄ dicūt q̄ elemēta sunt in corpori
re gloriōlo fm̄ substātiā nō fm̄ qualitates. et ideo quia
substātiā nūl ē contrarii. et vbi nulla cōcratitas non
ē pugna nec dissolutionē. ideo z̄. **S**̄ b̄ improbatū ē.
q̄ natura debet remanere. Alij dicūt q̄ sunt ibi fm̄ q̄li
tates sed q̄litates nō agunt nec patiunt. et b̄ diuinav̄tu
te mirabiliter faciente. et b̄ ē iterū improbatū. q̄ si misce
tur constat q̄ frangunt. et mutuo agunt et patiunt. Len
tū dicūt q̄ sunt fm̄ substātiā et qualitates et actus. **S**̄
tm̄ actus sunt in ipsa mixture. s̄ post nō. q̄ in tis dō
minat natura celestis q̄ oīno reconciliat elemēta et qua
si natura elemētarē absorbet. et trāffert totū corp⁹ in na
turā celestē. vnu debet eis locus celestis et incorruptibili
tas. Sed adhuc ē dubiū quā natura celestis sit de com
positione corporis nū. q̄ sic nō tm̄ videſ componi et q̄r
tuor elemēta. Et ideo aliter dicendū q̄ elemēta manet
in corp̄ illo fm̄ substātiā et qualitates et opatiōes. **S**̄ 54
attendendū q̄ quadruplicē ē opatio elemētorum. Una
q̄ntū ad cōstitutionē. et hec ē mixtio. Ultia q̄ntū ad cō
scrutionē. et hec ē ministerialis delatio caloris vitalis
p̄ corp⁹. Tertia ē pugna ordinans ad dissolutionē.
Quarta errorioris imp̄ssionis q̄ quā oīcū elemēti ope
ratio intendit et pugna orit. Primum due opatiōes ma
nebūt. secundū due nō manebūt que ordinat ad dissolu
tionē. et ideo corpus erit indissolubile. Ratio autē qua
renō manet est triplex. Prima est tēpata mixtio confrin
gens contrarietate. Secunda ē elemētariū appetitū q̄e
ratio. Tertia ē anime influētis cōscrutatio. Et rōne pri
mi nō pugnat. rōne secundū non p̄t pugnare. rōne tertii
necesse b̄t quiescere. **A**d illud ergo qd̄ ob̄z q̄ corp̄ 55
sūt ex contrariis ē dissolubile. dōm q̄ illud debet intel
ligi q̄n contraria b̄t contrarios appetitus et intermediatos
Ad illud ergo qd̄ ob̄z q̄ corpus nobilioris comple
xionis facilius patit. dōm q̄ b̄ nō ē vnu simpli loquē
dōmo contrariū. q̄z formans vnu. nec h̄z locū in ho
mine nisi rōne penalitātū inflictū. **A**d illud quod 57
ob̄z vnu in puncto. dōm q̄ nō optet. nec tm̄ mutuo pu
gnant. q̄ neutru p̄uale licet aliq̄ modo excedat. Pre
rea non appetit se multiplicare nec ab illo diuidi. et id 58
etia si excedat nō corruptū aliud. **A**d illud qd̄ ob̄z de
calore. dōm q̄ ex cōplexione inequali nascit calor elemē
taris consumens. ex completione vero equali calor. ce
lestis conseruans. et ideo quia tunc elemēta erunt per

Liber

fecta et contempata. calor vitalis erit assimilatus naturae celesti. et ideo non consumet nec indiget pabulo.

Questio. i.

Tunc corpus gloriosum sit possibile passione veniente ab extrinseco. sicut igne vel cultello. Et quod non videtur quia dicit Anselmus. quod erunt omnipotentes sive voluntatis sicut deus. sed quod si voluntas animarum est in consideracione corporis. quod nihil poterit corpus aie ledere.

¶ Itē oī passio magis facia abjecta a substantia. quod si est possibile ab exteriori. quod potest esse abiectio a substantia. quod et corruptio. sed supra pharū est. quod est in corruptibile et mortale. sed et cetero.

¶ Itē nibil compositū potest pari ceterius quod non possit partinterius. sed corpus gloriosum non potest parti interius. quod et cetero.

¶ Alterum corpus gloriosum constat materialiter ex terra. sed terra non potest manente forma quam habet tunc sublimari quod sit igne superior. quod manet infra ignem. quod si inferius patitur a superiori. et tale corpus est inferius igne. videtur.

¶ Tercium corpus nobilissimum est inferius infimo spiritu quantuplici peccatore. sed spiritus peccatorum positus in igne patitur. quod corpus humanum quantumcumque nobilitatem potest ab igne pati.

¶ Itē omne continuum est divisibile omne divisibile participabile et omne participabile est possibile ab exteriori ergo et cetero. Itē quā documentum corpus durum obviatur mollescere est illud dividere si sit impellentia vehementis esto ergo et curellus obviatur gloriose. aut ergo est durius curello. aut curellus

penetrat. sed non est durius cum sit carneum. quod et cetero.

Dicendum quod corpus gloriosum est impossibile ab extrinseco omni genere actionis corruptibilis. Hoc autem est duplex. scilicet per insuetudinem. sicut ignis comburit corpus. et violentiam sicut curellus dividit. prima non est in corpore gloriose.

Quia talis insuetudine aut est finis ordinis. et hec est in demonibus et peccatoribus animalibus finis ordinem iusticie. sed in corpore gloriose non est talis passio. quia non meruit puniri.

Alia est finis ordinem nature. et ista est solum quando patet est talis natura et materia illa appetit esse sub alio actu. priuatio enim est principium patendi. Quoniam autem in corpore glorificato iam terminata sunt appetitus. ideo si gloriose corpus ponere in igne inferni non ledetur.

Et per hoc patet solutio ad duo prima. quia demon patitur finis ordinem iusticie licet sit superior per naturam. Patet etiam illud quod obiectum de terra. quia terra patitur quia materia est rationem habens priuationis. Alia est actio per violentiam. et de hac dicunt aliqui. quod non patitur quia non est qui inferatur. et si esset aliquis qui vellet inferre corporum possit actionem illam declinare. sed tunc finis istam viam corpus adam ante lapsum habuisse dorem impossibilitatis.

Ponat etiam quod impossibile est curellus applicetur vel eti. aut venter resistit aut non. Si non ergo patitur et curellus subintratur. et non est possibile. Si resistit. quero per quam naturam. Et dicunt aliqui quod habet naturam quemadmodum est. quod non est secabilis nec divisibilis. vnde in iusta

sola est et impigeretur curellus non praesistere et non resistere per naturam duri et mollis. sed et carcer duricia et mollecia et possibiliter. Sed quod hoc difficile est intelligere. id est

dicitur quod corpus gloriose non potest pati per violentiam corporis obviantis. quod omne corpus est prius ei et illud per transitus sicut videbitur. vnde sicut si aliquis haberetur cum

curellus cristallinus non expelleretur radii per ipsum. immo radios penetraretur. vnde non patetur ab ipso. sic in proprio

intelligendum corporum gloriosum penetrare curellum. Quod ergo dicitur omne continuum divisibile. intelligendum est de divisione mathematica. non de divisione naturali de qua hic

Quartus

opponit. Sic enim exponit Anselmus. quod istud intelligit finis intellectus non finis habitu.

¶ Consequenter quod de dote claritatis de qua duo quod runt. Primo quod de ipsa in se. Secundo in comparatione.

¶ Questio. ii.

¶ Utrum corpora illa sint peritura an colorata. an luminescentia autem sunt peritura videtur. Gregorius super illud Job. xxxviii. 13. Non adequabitur ei aurum et cetera. Unius cuiusque mentis ab altero oculo. membrorum corporalitatem non absconderet. Sed huius non esset nisi certa puritas. gratias. ¶ Itē rōne videtur. quia plena subtilitas corporis per gloriam possit per naturam aut artem sed naturam et ars de obscuro facit gaudium subtilando. ut potest de cinere vitrum. quod multo fortius illa.

¶ Itē in visu scribus corporis gloriosi est pulcherrima armonia. Sed hec nata est delectare visum. ergo si corpora resurgent in eadem dispositione in qua primitus pfecte delectare. quod in multis et extra. et hoc non possunt nisi sunt puritas. quod et cetero.

Sed et sunt colorata videtur. quod dicit Augustinus. xxv. de canticis dei. xii. omnis pulchritudo est parvum conuenientia cum quadam coloris suavitate. Sed corpora gloriosa erunt pulcherrima. ergo habebunt suavitatem coloris.

¶ Itē plus dicit quod color est extremitas propriorum in corpore terminatio. sed corpora gloriosa sunt corpora terminatae cum sine eadem que nunc et habent naturam propriorum. quod et cetero.

¶ Itē ad hoc est ratio. quod ad colorum duo concurrente scilicet lux et quatuor qualitates et ista sunt in corpore gloriose. quod et cetero.

¶ Itē rōne videtur. quia corpora gloria sunt obiecta visus non media videndi. quod non erunt transparentia. Sed et sunt perpetuus lumenosa videtur. Matth. xix. fulgebunt sicut sol in regno et cetero.

¶ Si ergo sol nec purus est nec coloratus. ergo et cetero.

¶ Item scilicet videbuntur. quod rōne lumenosa non colorata.

¶ Itē nobilior qualitas est peruvia quod color et lux sed corpora illa erunt perfectissima in corpora. ergo erunt portantes lumenosa.

¶ Oportet omnes procedere quod corpora illa sunt lumenosa et pura. sed volunt aliqui quod sunt lumenosa et pura finis alias et aliam rationem. Peruvia propter subtilitatem lumenosa non rōne claritatis et fulgoris superadditum.

Sed ista positione non est convenientia quod si peruvia essent non terminantur visum. non haberent distinctionem in partibus et ita oculi non possunt discernere a noso.

Et iterum magnitudine luminis non patet corpus esse transparente. ut per ipsum in sole in quod est luminis aggregatio. et in cælo. Alioquin voluerunt dicere et erunt sicut lumenosa et colorata. Colorata per naturam quatuor elementorum et carum qualitatibus ex quibus constat corpus humanum.

Sed lumenosa rōne lumen superadditum. Nec hoc est inconveniens ut dicunt. sicut per ipsum in nocturna quod est corporum coloratum in die sicut lucis in nocte.

Sed positione est convenientior. quod constat quod homines recognoscunt in patria. unde habebunt effigies quas habuerunt. et aspectus. oculorum gloriosorum pertinet visus et ad sufficiem corporis illius splendens. sicut crux per multa terrena non amittit colorum. sed eius color additur splendor. sicut in proposto. Sic etiam carbonus per sui naturam aliquibus coloris est. adueniente autem igne efficit lumenosus. et tamē nibilior unus est color. quod ibi lux materie terrestri incorporata. Sic in proposto intelligendum quod corpora resurgent per naturam suam habebunt colorum et claritas lumen superinducit ipsum sicut ignis carbonem.

Concedende igitur sunt rationes quod corpora gloria sunt colorata et lumenosa finis duplice naturam ut visum est.

¶ Ad illud quod obiectum quod corporalitatem non obscurat mens. quod ergo non sequitur quod sunt pura. quod non magis videtur et ita cogitationes et affectiones habebunt intus in cor-

63 pote ut sint patentes. Ad illud q̄ obijc̄t̄ q̄ harmonia vi-
sum debet delectare dōm q̄ ar monia illa nata est de le-
ctare visum nō corporale s̄z spiritualē. tūc delectat
delectare potest etiā si corpus non sit perius. idē p̄z
quid nō valer.

Questio. v.

De claritate in cōpatiōe. Et q̄ris vīz corpora gloria-
sa possint claritatem suam fm iperū anic oculis nostri loc
cultare. Et q̄ sic videt. quia ip̄s p̄st resurectionē appa-
runt discipulis in eadē effigie & colore in quo p̄b. s̄z su-
erū dicit Aug. de cūitate dei. ip̄s sua resurrectionē eten-
dit q̄le s̄t futurū corpus nostrū ergo alia corpora sumi
liter poterūt. **T**ūc corpus illud est in p̄fcta obiecta
respectu aic. ergo apparet & resp̄det fm pl̄ & min⁹ re
sic placet. **T**ūc claritas illa oculis nō clarificat̄ ē in
proportionalis. ergo q̄ ab eis videat̄ est itenſiōis. ergo
occultatio ip̄s⁹ a n̄is oculis ē de natura ip̄s⁹ glorio-
se lucis. **L**ontra. Quanto aliquid luminosius est. tā
to min⁹ potest visum latere. S̄z corp⁹ gloriolum ē ma-
gis luminosū q̄ nō gloriolum. s̄z h̄ nō p̄t latere. ergo
nec illud. **T**ūc lux se manifestat illuminādo. s̄z illumi-
nare est ac̄ lucis naturalis & essentialis. ergo cū nibil
possit priuari actu essentiali ipso salutato in esse. ipso i-
bile est qui corp⁹ gloriolum irradiet. ergo imp̄ os̄ibile ē
quoniam illuminat̄ & se visui manifestat̄. **T**ūc sic se h̄z pati
ad impossibile. ita occultari ad lucem. s̄z corp⁹ gloriolum
non potest pari q̄ est impossibile. ergo nec occultari. cū
sit luminosum. **R**eg. ad h̄ dicūt aliqui q̄ claritas cor-
poris glorioli visum in suo gloriolum est manifesta. et ei
occultari nō potest. oculo nō glorificari est occulta. et ei
nō potest manifestari. q̄ est ei proportionalis. Unde
q̄ occultare ē de māifesto occultū facere. idō dicūt sim-
plicis q̄ nō p̄t. Nec est trahendū ad sequentiā de xp̄o
quia de⁹ erat. S̄z istud ē māirū dicere q̄ claritas corpo-
ralis oīno sit proportionalis & occultata. et q̄ si nō in se-
saliē possit videri in irradicatione. Et p̄terea vīx nō
mirabilia fecisse. s̄z argumēta resūrectiōis ostendit. Et
idō alter dōm q̄ corporis qualitas fm exigentia ē
in q̄ est agit. corp⁹ autē gloriolum ē subtile & p̄ subtilita-
tē suā p̄t om̄e nō gloriolum penetrare ut ifra patet.
P̄t etiā resistere. et idō dico q̄ q̄ corp⁹ gloriolum p̄ ef-
fectū spūialis potēt p̄t om̄e corpus penetrare. potēt
penetrare oculū. tūc nō erit obiectu ē⁹ & idō p̄t late-
re. Rur̄. q̄ nō p̄t corpori se obiectare p̄t & claritatem
suam oīno ostendere licet ocul⁹ obtūdā & nō cōphendat̄.
& q̄ p̄t oīno latere penetrando subtilit̄. & oīno patere
se obiecto visibilit̄. p̄t & medio mō pl̄ & min⁹ se ostē-
dere. vnde si h̄c sit aīa gloriola cu corp̄e glorificaro. pl̄
& min⁹ possit se sui corporis claritate oculis n̄is ostēdo-
re & hoc p̄ naturā illā. q̄ nō tūc clarū est sed penetratiū
& spūale. Et accēdēt se rationes ad hāc p̄t. **A**d illō
q̄ obijc̄t̄ q̄ quāto luminisū tāto min⁹ p̄t visus latere.
dōm q̄ vēnū ē p̄ naturā luminis p̄t tñ q̄ naturā spirū
tualitatis & subtilitatis. Ad illō q̄ obijc̄t̄ q̄ lux se māi-
festat illuminādo. dico q̄ nō tñ illuminādo. s̄z etiā oculis ī
tuēt̄ se obiecto. & q̄ p̄t c̄ q̄ corpora gloriola radios pe-
nerre visibiles corporis nō glorioli. idō r̄. **A**d alliō
dōm q̄ occultatio ē dupl̄. Una p̄t̄ obscuritatē a par-
te obiecti & de hac verū est q̄ lux nō p̄t occultari. Aliis
ē p̄t̄ a parte oculi q̄ nō p̄t ibi figi. p̄t̄ excellēt̄
subtilitatē & h̄ luci nō repugnat sic passibilitas impossibili-
tati. & primo mō impossibile est luce oculari. scđo
mō est vērū & possibile.

Onsequēt̄ q̄nt̄ de dote subtilit̄ atis. de q̄ duo q̄rū
Primo q̄rit̄ de ipsa in se. Scđo de ipsa p̄ compa-
nione ad actūnostrū.

Questio. 5.

Utrū corp⁹ gloriolum possit penetrare emē aliud eoz
p̄t̄ nō gloriolum in suo motu. Et q̄ sic vīz q̄ dī. Jel. xii.
cū forē essent clausē ḡ s̄t̄ in medio. Et Grego.
dicūt q̄ p̄t̄ subtilitatē os̄ia clusa nō obſtērūt̄. q̄ r̄.

Tūc iōne vīz q̄ corp⁹ gloriolum in suo motu nō p̄t̄ re-
tardari. q̄ nō nec ipediri. & s̄t̄ p̄t̄ ipediri. q̄ nūl p̄t̄ cōre-
sistere. q̄ in suo motu p̄t̄ om̄e corp⁹ penetrare. **T**ūc
s̄t̄ p̄t̄ penetrare emē corp⁹ cū possibile sit illō includi
possibile esset in carcere. s̄z esse in carcere est miseric̄.
q̄ possibile est beatū fieri miserū. **T**ūc de xp̄o dōno p̄
resūrectiōē qdā dicūt fm dispensationē. ut cicatru-
ces. cibano potatio. Quidā fm naturā. ut transire de
loco ad locū infatigabilē & clausis iamvis intrare. q̄ si
h̄ est de natura corporis glorioli. pat̄ z r̄. **L**ontra cū
subtile & rauū obvīt̄ duro. nō penetrat̄ s̄z penetrab̄. vt
p̄z q̄ lapis dividit arē & trālit̄ q̄ ip̄m. si ergo corp⁹ glo-
riolum est subtile. q̄ pilla n̄ puenū sibi penetrare s̄z po-
t̄̄ penetrari. **T**ūc corp⁹ gloriolum nō est maiors subti-
litas q̄ rad̄. vt ac̄. s̄z rad̄ sua subtilitate nō penetrat̄
corpa opata. & ac̄ nō penetrat̄ nisi porosa. q̄ corp⁹ glo-
riolum nō p̄t̄ om̄a penetrare. **T**ūc si penetrat̄. aut
h̄ est dividēdo. aut subtilēdo. aut simul coexistēdo. Si
dividēdo. s̄z qdā s̄z corpora idūtibilia & illecebilia. **T**ūc
se alia q̄ cū dividunt̄ nūq̄ reūngent̄. & ū & zolia q̄ sidi
vidunt̄ corūpūt̄. q̄ cū corp⁹ gloriolum nibil desirue
qd̄ nō possit destrui fm etiā qd̄ possit. n̄ oīno poterit
penetrare saltēz empirū. Si subtilēdo. q̄ p̄t̄ discontini. q̄ necessē esset corp⁹ gloriolum dīcō
tinuari. Si simul coexistēdo. s̄z ip̄ossible cēt p̄ naturā
duo corpora cēt simul. s̄z gloria nō auferit naturā. q̄ r̄.
Duo sūt corpora esse simul in p̄bia ip̄ossible dīcīra-
tio ostensiva. q̄ corpora debet loc⁹ vt. p̄pia mētura sed
multiplicato mēturate nēc ē mētuplicari mētura. p̄pia
q̄ r̄. **T**ūc sic vñ locatū ad p̄la loca ita p̄la loca ad vñ
locatū. s̄z vñ locatū ip̄ossible cēt ē plurib⁹ locis siml̄
q̄ nec p̄la locata possunt cēt in eodē loco simul. **T**ūc h̄
vñ ip̄ossible. q̄ tūc accipiat̄ corp⁹ eq̄uis magnitudi-
nis v̄corp⁹ gloriolum. ut ista duo oīno extimant̄. q̄
soliditas insolitidate. & sufficiēt̄ i sufficie. & linea in li-
nea. & pūct̄ in pūct̄. s̄z duo indissibilia s̄z siml̄ vñ.
q̄ r̄. **T**ūc trahit̄ linea a centro illī distante ad pūc̄
cū circūferēt̄ p̄ mediū corp⁹ gloriatarum. & rursus
alia ab eodē pūct̄ ad idē q̄ corp⁹ nō glorificat̄. aut est
vna linea aut due. Si vna. q̄ corp⁹ gloriolum & aliud s̄z
vñ. Si due lince. nūc vident̄ inconveniēt̄ tria. Primi
q̄ ab eodē puncto ad idē punctu p̄t̄ esse due lince, et
ita due lince recte inter qua non cadit sufficies
media. & rursus due lince recte habentes cosdē ē mētros
cum lince multiplicant̄ p̄ terminos. **T**ūc due lince recte
faciūt̄ figurā. q̄ suffricia maxima inconveniēt̄ fm p̄bi.
Itē si corp⁹ gloriolum p̄t̄ p̄ter sui subtilitatē coexistere
& penetrare corp⁹ gloriolum multo fortius aliud subtile
q̄ duo corpora gloriola p̄t̄ esse siml̄. s̄z duo. pari ra-
tione tria. & s̄z h̄ tūc om̄a. **P**o. om̄a accēdūt q̄ corpora
gloriola habent dōt̄ penetrabilitas. s̄z q̄dam dicūt q̄
hanc hñt̄ qm om̄a corpora cēt subiacēt̄ & obedīt̄. & ipsa
virtute habet sup om̄a. **U**n dicūt q̄ sic ac̄ cedit sa-
gittē sic om̄e corp⁹ cedit corpori gloriolo. **S**ed illō i p̄ba-
tū ē. q̄ q̄ virtute reūgeret̄ lapis sig ip̄sū transire. & ce-

Liber

Quartus

lā similiter & corp^o hominis nō gloriōsi. Alij dicit q̄ si cedit s̄z q̄ omnia corpora qdā mō sint porosā & corp^o glorificā h̄z ratiōēz & naturā lucis que tota p̄ essentiā saluaf i pūcto. & dilatabis qn̄ nō h̄z resistētia. volūt q̄ corp^o gloriōsum p̄transat. & non p̄ poros multos. s̄z p̄t q̄ vnu. S̄z illō ad hoc v̄ incōueniēs. Ponam̄ em̄ corpus aliquod nō esse porosuz. tūc p̄ illud nō possit trāsire. **T**icē quō est intelligēdū q̄ corp^o gloriōsu efficiat̄ tra modicū sicut p̄t̄ quin depdak̄ ei⁹ figura. et̄ quāt̄ eas & mensura. ideo nō est conuēniēs hec positio. Alij ponit q̄ q̄ corp^o est in perfecra obediētia respectu intellegēt. & intellegēt̄ p̄t̄ abstrahere a quātitate naturā fm̄ intelligētia. Et tūc abstrahet fm̄ pūctatē. & tūc corp^o abstracta q̄ntatē h̄z corporis substātiā & spūalitatē. Un̄ sicut spūs est siml̄ cū corp^o & a corp^o nō impedit. sic glorificātū corp^o cū nō glorificato. H̄z hoc est impossibile & nō intelligibile q̄ sit corp^o vnuis & organici. & nō sit corp^o quātū. id̄ hoc nō est ponēdū. Qualit̄ em̄ saluē organizatio & mēbroz distinctio in corp^o a quātitate ab stracto. h̄z nō video. Alij v̄o dicit q̄ corp^o gloriōsu p̄t̄ esse in codē loco cū nō gloriōso. v̄n̄ penetrat subintran do totū nō poros. & h̄z p̄t̄ sic intelligi. Q̄ em̄ duo corpora naſalia nō possunt esse siml̄ in codē loco. nō ēco q̄ sine duo. ante em̄ q̄ naturā sūr̄ duo h̄z sunt in uno loco v̄l̄ duob⁹. q̄ p̄ suas formas. & h̄z pat̄. q̄ duo pūcta. & due linee. & due superficies siml̄ sūr̄ in coracu phico q̄ simḡas sunt quoz termini siml̄ & semel sunt qn̄cūq̄ in codē loco primo sunt. Q̄ ḡ nō sunt siml̄ hoc est. p̄t̄ corpulētia ipsoz. & q̄ vnu nō est alteri vnu. Si ḡ ita sit q̄ alteri habeat subtilē corporeitā & penetratū virtutē respectu alteri. tūc qd̄ poterit esse siml̄. & qm̄ in dote penetrabilitatis dōt̄ corpori subtilitas & virt⁹ actiua ad penetrādū nō glorificātū. id̄ penetrat illo nō cedēt. Corp^o mathematica. linee et̄ pūcta id̄ plura s̄e q̄ distantia. et̄ id̄ impossible est duo corpora mathematica v̄l̄ duas lineas v̄l̄ pūcta esse siml̄. v̄l̄ etiā mathematicū cum naturali sīc vult pbs. **A**d illō ḡ q̄ obijc̄t̄ q̄ subtile dispositū est penetrari nō penetrare. dicēdū q̄ h̄z est v̄n̄ v̄b̄ est subtilitas raritatis ad partis. s̄z hic est subtilitas iūcta virtuti agēti sicut pat̄ in igne & radio.

- 70 71 **A**d illō q̄ obijc̄t̄ q̄ equalis subtilitas est radi⁹. dōm q̄ si sit equalis subtilitas nō m̄ est ratiōētis in pene trādo. & virtūz regr̄t̄ v̄r̄ v̄l̄ sūr̄ est. **A**d illō q̄ obijc̄t̄ q̄ duo corpora nō possunt esse siml̄ iam pat̄ v̄fisio. q̄ si intelligat de corp^o fm̄ esse naturale nō tenz h̄z q̄ corp^o s̄z q̄ h̄z corpulētia. **Q**uod ḡ obijc̄t̄ de mēsura. dōm q̄ duplex est mēsura. intra & extra. Mēsura intra est p̄pria & multiplica fm̄ multiplicatione q̄rest omogēi nra mēsuriati mēsuriati. mēsura extra nō poros & multipliact̄ inq̄sū mēsura. sed si multiplicat̄ hoc est. p̄t̄ in digētā v̄l̄ nō possiblētati mēsurator. **A**d illō q̄ obijc̄t̄ q̄ vnu corp^o nō potest esse i p̄l̄ib⁹ locis. ḡ nec vnu locus p̄t̄z duo corpora. dōm q̄ nō est simile. quia p̄m̄ facit similes q̄ creatura nō p̄uat̄ q̄ gloria. sed m̄ facit corpulētia & grossicies que auferit q̄ gloria. **A**d illō q̄ obijc̄t̄ de pūctis & lineis. dōm q̄ nō habent distictiōēz manifestā que est fm̄ distantia. s̄z distictiōēz naturalē q̄ est fm̄ diuersam substātiā q̄ siml̄ in suis naturis co existit ipse v̄o opponit ac si esset distictio fm̄ esse me thaphisicū. **A**d illō q̄ obijc̄t̄ de corp^o glorificato v̄r̄ possit esse siml̄ cūz alio. Aliqui dixerūt q̄ sic. sicut duo rad̄ & lumina siml̄ sunt fm̄ diafanū. s̄z tamē hoc nō credo. q̄ vnu nō est materiale respectu alteri. nec p̄transi-

bile alto. & id̄ h̄z sit ibi subtilitas. deficit tamē penētrabilitas. Nec est simile de lumini b⁹. q̄ s̄o me sunt habentes multiplicationē. nō a subiecto in quo sunt sed a principio effectivo sicut dicit Dyonisius & ideo plura corpora gloriōsa nō possunt esse siml̄ sic gloriōsum cum nō gloriōso r̄t̄.

Questio. **i.** Dē subtilitate & cōpationēz ad tactū nostrū. t̄q̄s v̄r̄ corpus glorificātū sit palpabile tactu a nō glorificato. Et. q̄ sic v̄i Luce ultimo. palpate & videte q̄ spūs ossa & carnē nō habz. **T**icē gregor⁹ in omel. Palpabile fuit p̄ pūctatē nature. & subtile q̄ effectū spūalis potēt. **T**icē rōne vi. qui in corpore gloriōso erit veritas carnis & ossis. sed caro est mollis & os durū. s̄z durū & molle sūt obiecta tact⁹. ḡ r̄t̄. **I**tem corpus gloriōsu p̄t̄ immutare v̄sū. ergo eadem ratione potest immutare r̄atū. **L**ontra Grego. corpū pēccati est quod palpab. sed gloriōsu corpus est incorruptibile. ḡ & ipalpabile. **I**tem ioh. Lxv. in quadā omel. Dignū est crere qualiter corp^o incorruptibile tangibile fuit mortali magnum. sed ne tumultueris. cōdescensionis cni fuit. **T**icē ratione v̄i. q̄ om̄e qd̄ sensi tactu. sensi aut̄ resistētia aut̄ qualitatē actiua. sicut sensi aer frigid⁹. **S**z corp^o gloriōsu nō p̄t̄ sentiri p̄ resistētia. q̄ nihil circistit. Nō p̄ qualitatē actiua. q̄ nulla talis immutatio ibi remaneat. ergo nullo modo. **T**icē tactus maximest materialis. **77**

corpus autem illud spūale. ergo r̄t̄. **C**o. dōm q̄ cum dico tangibile duo dico. s. qd̄ p̄t̄ immutare sensum & h̄z p̄fectionis. & qd̄ nō p̄t̄ latere tactū nostrū & hoc est tangibilis. & quia remanebit qd̄ ē p̄fectionis. & tolletur qd̄ ē impfectionis. ideo dico q̄ corp^o gloriōsu p̄t̄ se p̄bere tangibile & p̄t̄ se nō p̄bere sicut latere. & h̄z habz fm̄ diuersas cōditiones. nam tangi p̄t̄. q̄ p̄t̄ impelleti si resistere cū sit corp^o v̄erū nō v̄anū vel fantastici. Lateste p̄t̄. q̄ p̄t̄ penetrare organū tactus. P̄mū h̄z p̄ fructū nature. sc̄m̄ p̄ effectū spūalis potēt. & h̄z duo contraria sunt in nobis sed non in illo corpore. Lēcceden **78** de ergo sunt rōnes q̄ tangi potest. **A**d illud qd̄ obijc̄t̄ q̄ qd̄ palpab. ē corruptibile. dōm q̄ h̄z v̄erū est de corp^o ē tactus subiectū. sed istud nō erat. & ideo condēcensiōēs **79** erat. **A**d illud quod obijc̄t̄ de resistētia. dico q̄ corp^o tangens nō resistit tangendo. s̄z magis ecōveris. & licet nabil possit corpori gloriōsu resistere. ip̄m m̄ p̄t̄ alijs. sicut p̄t̄. q̄ constat q̄ potest sustollere lapidē in manu. **A**d vltimū v̄ero p̄t̄ responsio. q̄ corp^o non efficitur ita spirituale quin salutetur in eo veritas carnis & ossis.

Qonsequēt̄ queris de dote agilitatis; de qua duo querunt. Primo querit v̄irū sit in omnib⁹ corporib⁹ gloriōsis. Secundo queris de inclinatōē corp^o gloriōsi per agilitatem.

Questio. **i.** Circa quā sit p̄cedit & ostendit q̄ agilitas sit in corpib⁹ gloriōsis. Apieñ. iii. tanq̄ sensiblē in arundinetō discurrat. dicitur de beatis. **I**tem ratione videſ q̄ illa anima sensitiva habet vim motuā & sensitivā. & v̄res surgent organa virtutis motuē & sensitivē. sed organa sensitivē. erunt habilia sensu. ergo organa motuā motu. **I**tem corpus p̄pter sui tarditatē anime repugnat. sed tūc nulla erit repugnātia. ergo nulla tarditas. & sic r̄t̄. Item non statim v̄t̄ resurgent erunt in empirico. et ille est locus debitus. & vnumquodq̄ corpus habet habilitatē tenēdi ad locum suum. ergo cum habeat ba-

bilitatem tenendi. et hanc non habebat nisi per agilitatem patet tē. **C**ontra. frustra ē agilitas ad motū si nō determinat esse motū. sed in corpībus illis impossibile est ē motum. pur dicit. Iuravit q̄ nō erit ultra tempus. Sz oīs motus localis est in tpe. ergo si nō erit temp. ergo nec motus. **T**ēt. Aug⁹. de trini. In babentibus mutatione nonnullā moris ē ipsa mutation. Errō hui⁹ est q̄ in omī motu aliqd deperdit. et illud mori nō incōgrue dicit. sed corpus illud erit ab omī more alienum. ergo **T**ēt pbs dicit q̄ motus ē endelechia entis in potestate. vnde omīs motus aliqd impfectiōis attestat. q̄ est ppter habendū aliqd nō habitū. Sz oīs impfectio absentia corporis gloriosis. ergo z oīs motus. **I**cem h̄osten dicit q̄ sile in superiori et inferiori. q̄ anima remunrat per affectionē. et cognitionē. et querit. corpora etiā luce. lectissima que sunt maxime habilia ad motū. q̄ quietē remunrarentur. ergo similiter corpora gloria. **T**ēt. dōm⁹ q̄ dicit quid sit de motu m̄i de agilitate certum ē q̄ ista. ppter est de pfectiōe et nobilitate corporis. et faciens ad expeditiōnem aīc in corpe. et ideo dico q̄ erit ibi sicut ppter rationes. **A**qd̄ obiect⁹ de motu. dicendū q̄. mot⁹ omīs est ppter carentia aliquid rei. Larentia autē potest esse aut rei q̄ inheret. aut rei q̄ assistit. Si rei q̄ inheret ut ppterias absoluta. hec facit in mobili et simili ter mot⁹. Hinc est carentia rei q̄ assistit. et tunc aut illa ē nota assistere q̄ naturā. et tunc illa idiget. et talis et si sit rei pfecte. attestatur tamen alium īfectioni. ut eūz lapis mouet ad locū deosum. aut locus ille nō ē assisterē per naturā magis q̄ alius. quia illo nō indigeret. sed p̄ voluntatē. quia aliquid vult circa illum locū operari. et talis motus nō ponit īfectionē sed libertates et talis ē poterit in corpe glorio. **A**ld illud q̄ quod obi⁹ q̄ nō erit rps. dōm⁹ q̄ verū ē ppter mensura motus primū mobil. **A**ld illud q̄ obi⁹ de mutatione q̄ ē mōs dōm⁹ q̄ illud nō intelligit de qualibet mutatione sed de mutatione ad formā. **A**ld illud q̄ obi⁹ q̄ motus attestatur īfectioni. dōm⁹ q̄ verū ē te motus ad formam vel ad sitū ppter indigenit. hic autē motus est ppter libertatem. **A**ld illud q̄ obi⁹ q̄ ē nō murat affectiōes dōm⁹ ī mutatione non veniebat et ei⁹ instabilitate mutationis corporum superiori. ppter inferiori necessitatē. mutationis aut corporis ab anima et libertate. ideo nō ē simile. **Q**uestio. ii. v De inclinazione corporis glorio. que ē p̄ agilitatē. Et q̄ ritur verū agilitas inclinet corpus glorio. ad omnē

Distinctio. i. de statu et conditione damnatorum et malorum post iudicium quārum ad rationem et voluntatem.

De iudicio ex pmissis duces originē tē. Sup̄ negit mī de statu beatorū. in hac pte agit de statu damnatorū. Primo post iudicium. Secundo

Determinat subversionem voluntatis. an sc̄ malis in inferno peccabunt.

DI. L.

A **C**ONITUR questio ex p̄ originē. Sup̄ em̄ aug⁹ loquēs de malis in inferno damnatis. et bonis in celo glorificatis. dicit. q̄ nec bonis voluntas. nec malis facultas esse peccandi potest. Et de bonis quidē constat. s̄ de malis a q̄

differentiā positionis. an ad aliquē locū determinatus. Et q̄ nō ad oīm differentiā videt. q̄ inclinatio mobilis sequit p̄ dominās s̄m quātitatē. sed p̄ dominās s̄m q̄ritatē in corpībus illis est terra et aqua. ergo tē. Si dieas. q̄ auferet gravitas. Contra. hec ē de natura terre. Sz ait gustus dicit q̄ natura seruabit. ergo tē. **T**ēt vnuq̄ q̄ appetit qd̄ ē magis sibi cōueniens. Sz loc⁹ celi empirici ē magis sibi cōueniens. ergo appetit esse ibi. sed in clinatio est appetitus naturalis. ergo tē. **I**cem om̄e qd̄ quietē aliquid habet vim ipsum ibi stabiliter. Sz corpus gloriosum quietē in celo. ergo ibi stabilit̄ per aliquā virtutē. Sz virtus stabilens in loco inclinat ad locum de terminatū. ergo tē. **C**ontra. corpus illud ē p̄ omīa obediens anime. ergo si voluntas illa p̄t morire ad oīm differentiā positionis. et que ad vñā sicut ad aliam. ergo corpus gloriosum nō magis inclinat ad vñā q̄ ad aliam. **I**cem qd̄ habet inclinacionē ad vñā p̄tem si mouet ad oppositā mouet cū fatigatiōe et pena. ergo si illud inclinaret sursum et moveret deosum ēēt ibi labor et pena. **T**ēt qd̄ appetit vñū logū si terra illū p̄naf efficiat indigens et īmpfectum. **I**cem si corp⁹ gloriosum inclinaret ad aliquē locū s̄m appetitū. aut īmpossible est et q̄ inde moueret. aut si inde moueret ēēt īmpfectum. **T**ēt. dōm⁹ q̄ habilitas ad motū sequit inclinatio. et īclinatio appetitus ē respectu pfectiōis. quia ppter illa ē. Qm̄ igit̄ corpus gloriosum totū sue existentie et mobilitatis et stabilitatis rōnētrabit ab aīa ideo inclinatio eius ē ad aīam nō ad aliqd extra. et quos niam agilitas sequit inclinacionē. et aīa potest mouere in oīm differentiā positionis. ideo et corpus h̄z habile ad omnē sicut. vnde agilitas non cogitur ad aliquē locū determinatum et īclinatio appetitus ē respectu pfectiōis. illud qd̄ obi⁹ q̄ terra p̄dominās. dicendū q̄ appetitū climento et totaliter quietat in illo corpos. ita q̄ nullus elementū in eo appetit suam spēram. et ideo ablatus ē terra appetitū ille et gravitas. **A**ld obiect⁹ q̄ naīatura seruat et vitium derubatur. **O**cciduum q̄ vitium ducitur. om̄ne que ē īportat ī īperfectionem. **A**ld il. 90 illud quod obiect⁹ q̄ appetit magis cōueniens. dicendum q̄ hoc verum est si illo indiget. sed corpus gloriōsum nullo indiget loco. **A**ld vltimum dicendum q̄ corpus stabilit̄ per animam. et aīa per deum. et sic nō indiget alia inclinatio.

ante iudicium. ibi. Preterea queri solet si reproborum anime tē. Prima pars habet duas. In prima determinat subversionem voluntatis. In secunda exēcutionē. **I**cem. ibi. Hic queri potest quare ille tenebit tē. et vitraq̄ pars duas habet. In prima opponit. In secunda vero dissoluit.

bus voluntate malā nō remouet querit. quō sit verū eos nō posse peccare. īmo quō verum sit eos nō peccare cū malā habeant voluntatem. Quidā autem illā voluntate nō ēēt p̄ctū sed Solvit s̄s suppliciū tñm. Alij vero p̄ctū ēēt farenk. s̄p̄illō diversos eos nō mereri aliquā penā. q̄ nō ēēt ibi loc⁹ me rendi. Illē ḡ p̄ctū dicūt nō ēēt meriti supplicij s̄supplicij mali meriti qd̄ in hac vita precessit. Aug⁹. i. li. De h̄aut aug⁹. ita dicit. Eps acqrēdi vitā etiā v̄ si. ad p̄.